

Grey Scale #13

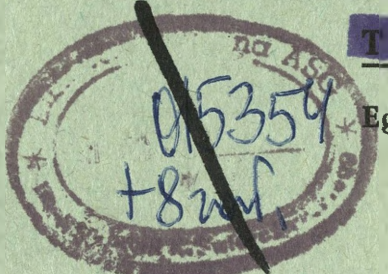
A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GENERAŁA BRONI KAROLA SWIERCZEWSKIEGO

~~DO UŻYTKU
SŁUŻBY~~

~~TAJNE~~

Egz. Nr 490

ZESZYT TAKTYCZNY

9(63)

~~039824~~

WARSZAWA
1971 BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Działu Zbiorów Specjalnych

Nr ewid. ~~039824~~

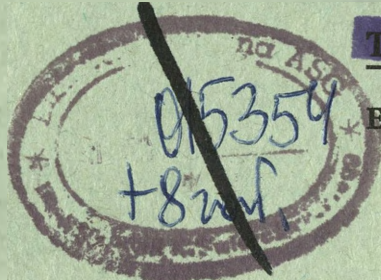
Colour Chart #13

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GENERALA BRONI KAROLA SWIERCZEWSKIEGO

DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO

~~TAJNE~~

Egz. Nr 490

ZESZYT TAKTYCZNY

9(63)

~~039824~~

WARSZAWA

1971 BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Działu Zdziała Specjalnych

Nr ewid. 039824

039824

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO

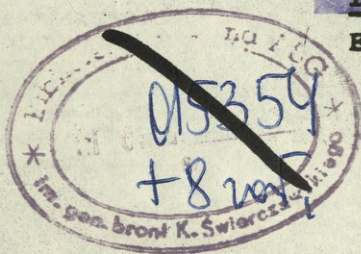
im. gen. broni K. Świerczewskiego

OZETKU
SLUZHBY

TAJNE

490

Egz. nr

ZESZYT TAKTYCZNY

9/63

Panel. pt 12657

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Działów Sztabu Generalnego
Nr ewid. 039824

Warszawa

grudzień 1971

355.133 Rodzaje, formy i sposoby działań /taktycznych/
Organizacja, przygotowanie i prowadzenie

ASG

BOBRYK Wł., GRZELECKI J., IZYDOREK W., KIEŁB J., LASZCZYK M.,
ZAPAŁA L.: Działania oddziału zbiorczego zorganizowanego z pułku
czołgów i innych oddziałów dywizji silnie obezwładnionych bronią
masowego rażenia. Zeszyt Taktyczny 1971 nr 9, str. ... schem.1.

Przedstawiono jeden z możliwych wariantów pracy dowódcy pułku nad wypracowaniem decyzji w warunkach ograniczonego czasu i poniesienia przez pododdziały pułku znacznych strat od uderzeń jądrowych przeciwnika. Omówiono też decyzję dowódcy pułku powziętą na podstawie niepełnych danych o wojskach własnych i przeciwnika, zadania pododdziałów pułku i wytyczne do współdziałania oraz treść meldunków składanych dowódcy pułku przez szefów rodzajów wojsk i służb.

St.S.
7/71

15/ON ASG/71

355.131.3 Dowodzenie na szczeblach taktycznych

ASG

GELETA M., KITKOWSKI H.: Zapewnienie ciągłości łączności podczas
przesuwania punktów dowodzenia dywizji w natarciu. Zeszyt Taktyczny
1971 nr 9, str..... schem. 3.

W części teoretycznej ćwiczenia omówiono zagadnienia przesuwania punktów dowodzenia w natarciu dywizji oraz sposoby zapewnienia ciągłej łączności z przełożonymi i podwładnymi oraz sztabami jednostek współdziałających i sąsiadów. W założeniu do ćwiczenia przyjęto wprowadzenie dywizji do walki na trzeci dzień po rozpoczęciu działań wojennych przez zachodnich, w warunkach użycia przez nieprzyjaciela broni jądrowej.

St.S.
8/71

16/ON ASG/71

SPIS TREŚCI

Str.

<u>Cześć pierwsza: Działanie oddziału zbiorczego zorganizowanego z pułku czołgów i innych oddziałów dywizji silnie obezwładnionych bronią masowego rażenia</u>	5
/Rozwiązanie zadania zamieszczonego w Zeszytach Taktycznym nr 6/60, 1971 r./	
1. Ocena położenia, decyzja dowódcy 8 pcz i wytyczne do współdziałania	6
2. Meldunek dowódcy 1/8 pa dotyczący użycia artylerii w dalszych działaniach pułku	26
3. Meldunek szefa saperów 8 pcz dotyczący inżynierskiego zabezpieczenia działań pułku	30
4. Meldunek szefa zabezpieczenia chemicznego 8 pcz dotyczący oceny skażeń, zniszczeń i strat pułku	37
5. Meldunek zastępcy dowódcy 8 pcz ds. techniki i zaopatrzenia dotyczący zabezpieczenia materiałowego i medycznego działań pułku	42
6. Meldunek szefa służb technicznych 8 pcz dotyczący technicznego zabezpieczenia działań pułku	52
<u>Cześć druga: Zapewnienie ciągłości łączności podczas przesuwania punktów dowodzenia dywizji w natarciu</u>	<u>55</u>
1. Niektóre zagadnienia zapewnienia ciągłości dowodzenia i łączności w natarciu dywizji zmechanizowanej	55

2. Założenie do tematu: Zapewnienie ciągłości łączności podczas przesuwania punktów dowodzenia dywizji w natarciu 69

Załączniki:

Do części pierwszej:

- 1/ Decyzja dowódcy 8 pcz w sytuacji o 11.00 10.6.

Do części drugiej:

- 1/ Decyzja dowódcy 4 DZ dotycząca natarcia.
2/ Schemat łączności radiowej 4 DZ w natarciu.
3/ Ideowy schemat łączności radiolinijowej 4 DZ w natarciu.

Część pierwsza

Ppłk dypl. L. Zapala

DZIAŁANIE ODDZIAŁU ZBIORCZEGO ZORGANIZOWANEGO Z PUŁKU CZOŁGÓW I INNYCH ODDZIAŁÓW DYWIZJI SILNIE OBEZWŁADNIONYCH BRONIĄ MASOWEGO RAŻENIA

(Rozwiązanie zadania zamieszczonego w Zeszytcie Taktycznym nr 6/60, 1971 r.)

Uwaga metodyczna

Materiał niniejszy dostosowany jest do warunków ćwiczenia grupowego i dlatego też treść poszczególnych zagadnień szkoleniowych przedstawiono znacznie szerzej niż wymaga tego konkretna sytuacja taktyczna.

W zaistniałej sytuacji dowódca pułku podczas wypracowywania decyzji dążyłby do rozwiązania tylko tych problemów, które w jakiś sposób rzutują na charakter dalszych działań pułku. Zamiast więc zapoznawania się z ocenami i propozycjami poszczególnych oficerów sztabu oraz dowódców rodzajów wojsk i szefów służb dowódca pułku ograniczyłby się tylko do wysłuchania odpowiedzi na zadawane pytania. Również zadania dla poszczególnych wykonawców przekazywane byłyby w formie krótkich zarządzeń bojowych, głównie przy użyciu technicznych środków łączności. Wybrane elementy pracy dowódcy i sztabu pułku omówiono w niniejszym opracowaniu bardziej szczegółowo tylko dlatego, aby na ich podstawie można było przeprowadzić szkolenie na podobny lub zbliżony temat, stosując metodę poprawnego myślenia, co - jak wiadomo - wymaga szerszego omówienia zasad teoretycznych.

I. OCENA POŁOŻENIA, DECYZJA DOWÓDCY 8 pcz I WYTYCZNE DO WSPÓŁDZIAŁANIA

A. OCENA POŁOŻENIA

1. Nieprzyjaciel uderzeniami broni jądrowej i działaniami wojsk usiłuje załamać natarcie wojsk Wschodnich w celu stworzenia warunków do zorganizowania obrony zachodniego brzegu rz. Odra siłami podchodzącymi z głębi, oraz wyprowadzenia własnych sił z Pomorza Zachodniego i niedopuszczenia do sforsowania rz. Odra z marszu.

Oceniam, że 11 DZ/NZ/ ma możliwość skrócenia frontu na swoim lewym skrzydle i utrzymując rejon STAROGARDU SZCZECIŃSKIEGO odtworzenia odwodu w sile brygady /32 BZ/. Następnie może ona uderzając tym odwodem na południe rozbić część sił 8 DZ i ponownie przejść do obrony rubieży jezior MIEDWIE, PŁOŃ. W wypadku obezwładnienia tego odwodu bronią masowego rażenia liczę się z możliwością uderzenia przez npla ocalałymi siłami /około batalionu/ na południe i przejścia do obrony na rubieży: jez. MIEDWIE, PYRZYCE, LIPIANY.

W czasie podchodzenia pułku do ODRY największe zagrożenie stwarza 32 BZ, dlatego też na kierunku północnym należy skupić główny wysłtek rozpoznania i przewidzieć osłonę prawego skrzydła. Liczę się także z możliwością wykonania przez nieprzyjaciela kolejnych uderzeń bronią jądrową i lotnictwem na pododdziały pułku, szczególnie w czasie podchodzenia do ODRY i łączenia się pułku z desantem taktycznym w rejonie przepraw.

Możliwości przeciwnika są następujące:

- odtworzenie odwodu w sile brygady /bez 323 bz/ i roz-

- poczęcie jej marszu w kierunku południowym - po upływie godziny, tj. około 12.00 10.6;
- rozwinięcie i wprowadzenie odwodu do walki z rubieży /jak mapa/ - po dalszych dwóch godzinach, tj. około 13.00;
 - wprowadzenie do walki całości sił 32 BZ z przewidywanej rubieży możliwe jest dopiero około 14.00-14.30.

Ponieważ dowódca 8 DZ planuje obezwładnienie 32 BZ czterema uderzeniami broni jądrowej /2 x 10 kt i 2 x 20 kt/, należy się liczyć z uderzeniem npla siłami około batalionu nie wcześniej, jak o 13.00-14.00.

Podejście z głębi świeżych sił nieprzyjaciela /około dywizji/ do rubieży rz. Odra możliwe jest za 7-8 godzin tj. około 19.00-20.00. Biorąc pod uwagę możliwość obezwładnienia tych sił w wyniku uderzeń broni jądrowej i lotnictwa należy się liczyć z tym, że wprowadzenie ich do walki na zachodnim brzegu rz. Odra może być opóźnione ok. 1,5-2 godz. i odbywać się kolejno brygadami lub całością sił.

2. Siły własne

Zgodnie z otrzymanym zadaniem w zaistniałej sytuacji pułk powinien zrealizować następujące przedsięwzięcia:

- rozbić część sił 312 bz i osłonić prawe skrzydło w celu zapewnienia swobody działań w kierunku przepraw;
- opanować wspólnie z desantem przeprawy na rz. Odra i utrzymać je do czasu przeprowienia się 5 DPanc na zachodni brzeg;
- odtworzyć zdolność bojową w pododdziałach obezwładnionych uderzeniami jądrowymi i lotnictwa.

Pierwsze przedstawienie można zrealizować w sposób następujący:

- a/ Dowódzenie ocalałymi siłami 1/81 pz /1,3 kp i kcz/ powierzyć jednemu z dowódców kompanii tego batalionu. Następnie wspierając działania tego batalionu ogniem artylerii nakazać mu rozbić przeciwnika przed frontem natarcia i osłonę prawego skrzydła. Pozostałe siły pułku i środki transportowe 1/82 pz - wprowadzić w lukę ugrupowania przeciwnika w rejonie płd. PARSÓW /0081/ i mając osłonięte prawe skrzydło przez 1/81 pz. działać w kierunku: PARSÓW, RADZISZEWO /1069/ w celu połączenia się z desantem powietrznym i opanowania przepraw. W tym wariancie działania brak jest sił do osłony przesmyku między jeziorami: MIEDWIE, BĘDGOSZCZ; należy więc prosić dowódcę dywizji, ażeby dla osłony tego kierunku wyznaczył OPpanc 8 DZ i skierował go na rubież: TURZE /9792/, MŁYNY /9790/.
- b/ Podporządkować pułkowi 1 i 3 kp oraz 1 kcz 81 pz i dowodzić nimi poprzez dowódców tych kompanii. Ogniem posiadanej artylerii obezwładnić npla w punktach oporu: BABIN /0082/, płn. BĘDGOSZCZ, a następnie wprowadzając do walki 3 kcz z rubieży płd. BABIN spotęgować uderzenie 1 kp i rozbijając część sił 312 bz rozwinąć działania w kierunku przeprawy. 2 kcz należy wprowadzić w lukę ugrupowania npla na lewo od 3 kcz i skierować ją w rejon działania desantu. W ślad za 2 kcz skierować artylerię, pododdział zbiorczy z ocalałych sił 1,4 i 5 kcz pod dowództwem dowódcy 4 kcz oraz transport 1/82 pz i tyły pułku. Dla osłony prawego skrzydła oraz zamknięcia przejść przez podmokły teren w rejo-

nie: KARTNO /0479/, ptn. BĘDGOSZCZ przewidzieć 3 kp i 1 kcz z 81 pz. Siły te po przejściu głównych sił pułku poza rubież drogi ŻELISŁAWIEC /0577/, GARDNO /0374/ dołączą do kolumny pułku, tworząc jego tylne ubezpieczenie.

Drugie przedsięwzięcie pułk może zrealizować w następujący sposób:

a/ Działając głównymi siłami celem połączenia się z desantem, częścią sił rozbić punkt oporu npla na przedmościu m. RADZISZEWO. Następnie wprowadzając główne siły pułku do działań na zachodnim brzegu rz. ODRA i uprzędzając podchodzące z głębi wojska przeciwnika w zajęciu dogodnych rubieży terenowych, zorganizować obronę w oparciu o rubież: KUROWO, KARWOWO, BARNISŁAW, POMELEN, KAMIENIEC.

Do obrony przeprawy na wschodnim brzegu wyznaczyć dwie kompanie plechoty i kompanię czołgów podporządkowane z 81 pz.

b/ Po połączeniu się z desantem powietrznym wyznaczyć do osłony mostu na wschodnim brzegu rz. ODRA 1 kcz z 81 pz, natomiast pozostałymi siłami pułku wraz z 1/82 pz, który otrzyma już do tego czasu sprzęt ciężki, zorganizować obronę rubieży: KUROWO, KARWOWO, BARNISŁAW, POMELEN, KAMIENIEC, a na kierunki: BISMARKI /2554/ - BĘDARGOWO /1762/ i ptd. KRACKOW /1251/ - KOŁBASKOWO /1262/. Wysłać ubezpieczenia.

Trzecie przedsięwzięcie pułk może zrealizować w sposób następujący:

a/ W rejon skażeń i zniszczeń skierować patrol rozpoznania skażeń oraz część środków medycznych i remonto-

wych pułku. Do akcji ratunkowo-ewakuacyjnej wykorzystać ocalałe siły 1,4 i 5 kcz, a do kierowania likwidacją skutków uderzeń broni jądrowej w rejonie porażen wyznaczyć zastępcę dowódcy pułku ds. liniowych i szefa zabezpieczenia chemicznego.

Ocalałe siły 3/81 pz należy podporządkować jednemu z dowódców kompanii tego batalionu. Będą one razem z pododdziałem zbiorczym 4 kcz tworzyć drugi rzut pułku. Ratownictwo w tym rejonie powinien przejąć 81 pz.

- b/ Ocalałe siły 1,4 i 5 kcz - zebrać w rejonie ptn. STARY PRZYLEP i po zorganizowaniu z nich pododdziału zbiorczego pod dowództwem dowódcy 4 kcz przesuwać je za 2 kcz jako drugi rzut pułku. Człotgi sprawne technicznie, lecz bez załóg, obsadzić mechanikami z kompanii remontowej i przesuwać w kolumnie tyłów do rejonu przepraw, po czym skompletować załogi, zabierając część ludzi z pododdziałów artylerii, piechoty i pododdziałów remontowych. O udzielenie pomocy siłom obezwładnionym - prosić dowódcę dywizji.

Najistotniejszym zadaniem pułku w zaistniałej sytuacji jest uchwycenie i utrzymanie przepraw na rz. Odra. W tym celu należy nacierać w kierunku przepraw całością sił pułku łącznie z ocalonymi pododdziałami 81 pz. Ratowanie sił obezwładnionych uderzeniami npla - powierzyć 81 pz i wydzielonym do tego celu siłom dywizji.

3. Możliwości dalszych działań pułku

1. Przejęcie dowodzenia nad podporządkowanymi pododdziałami 81 pz możliwe jest ok. 12.00.

2. Wprowadzenie do walki 3 kcz oraz wejście 2 kcz w lukę wytworzoną w ugrupowaniu wojsk npla - z uwagi na zatarasowanie dróg i wymijanie zatorów na drogach - nastąpi nie wcześniej jak o 12.00. Podobne możliwości czasowe w zakresie otwarcia ognia posiada artyleria.
3. Na zebranie pododdziału zbiorczego w rejonie ptn. STARY PRZYLEP zorganizowanego z 1,4 i 5 kcz i uporządkowanie go potrzeba 1 godzinę. Wobec tego do rubieży styczności z przeciwnikiem może on podejść nie wcześniej jak o 13.00.
4. Przewiduję, że możliwość połączenia się pułku z desantem taktycznym w rejonie przepraw na ODRZE zaistnieje za 3-4 godziny od rozpoczęcia działań przez 2 i 3 kcz, to jest około 15.00-16.00. Wynika z tego, że pułk na organizację obrony na zachodnim brzegu rz. Odra będzie miał 3-4 godziny czasu /do 19.00-20.00/, oraz że 8 pcz jest w stanie osłonić swoje prawe skrzydło i zapewnić sobie w ten sposób swobodne działanie w kierunku przeprawy na rz. Odra, co umożliwi uprzedzenie sił npla pochodzących z głębi w opanowaniu zachodniego brzegu rz. Odra i ubezpieczenie przeprawy oddziałów 5 DPanc.

4. Stosunek sił na kierunku wejścia do walki 3 kcz

Wyszczególnienie	Nieprzyjacieli	Siły własne	Stosunki sił
w ludziach	480	158	2,6:1
w czołgach	-	29	1:29
w środkach ppanc	12	4	3:1
w artylerii do ognia pośr.	6	27	1:4,5

Z podanych wyżej obliczeń wynika, że w rejonie BABIN, BĘDGOSZCZ przeciwnik ma znaczną przewagę w ludziach i środkach przeciwpancernych. Na kierunku tym nie posiada on jednak czołgów i artylerii i dlatego też pułk ma w tych środkach przewagę nad przeciwnikiem. Zachodzi jednak potrzeba rozwinięcia własnej artylerii celem obezwładnienia jej ogniem punktów oporu npla w rejonie BABIN i ptn. BĘDGOSZCZ. Rozbicie przynajmniej części sił 312 bz jest konieczne z tego względu, że pozbawi to przeciwnika możliwości wiązania walką znacznych sił pułku, a także wykonania uderzenia na jego tyły w czasie działań mających na celu połączenie się z desantem. Dlatego wydaje się konieczne obezwładnienie kompanijnego punktu oporu npla w rejonie BABIN. Tam też należy wykonać uderzenie siłami 1 kp i 3 kcz. Wyrówna to stosunek sił w plechocie do 1:1 i zapewni pułkowi bezwzględną przewagę w czołgach, co w konsekwencji doprowadzi do naruszenia trwałości obrony 312 bz.

5. Sasiedzi

Na prawo naciera 82 pz, którego zadaniem jest rozbić część sił npla w rejonie pld.-zach. STARGARD SZCZECIŃSKI i osłonięcie prawego skrzydła dywizji. Wykonanie przez ten pułk uderzenia w kierunku północnym może utrudnić wyprowadzenie 323 bz z walki i opóźnić jego przejście do odwodu 11 DZ. Z uwagi na znaczne odległości między 8 pcz a 82 pz i rozbieżne kierunki działań, bliższe współdziałanie z tym sąsiadem staje się niemożliwe.

Na lewo 81 pz broni opanowanej rubieży i odtwarza zdolność bojową obezwładnionych pododdziałów. Pułk ten

poniósł znaczne straty od uderzeń broni masowego rażenia npla, jego pododdziały tarasują drogi podejścia do przedniego skraju. Ponieważ 8 pcz ma ograniczoną ilość czasu na wykonanie otrzymanego zadania, nie może on czekać na zwolnienie dróg przez 81 pz; należy więc szukać obejścia zatarasowanych odcinków.

W przodzie na zachodnim brzegu rz. ODRA został wysadzony desant, którego zadaniem jest opanowanie przepraw. Biorąc pod uwagę to, że mostu na ODRZE broni ksap npla, a za ok. 20 minut do rejonu działania desantu /1/82 pz/ może podejść około dwóch kompanii żandarmerii z rejonu SZCZECINA, jest obawa, że batalion ten nie opanuje przedmościa na wschodnim brzegu ODRY. Zachodzi więc pilna potrzeba nawiązania współdziałania z desantem w celu rozbicia punktu oporu npla na wschodnim brzegu rz. ODRA.

Wnioski:

1. Współdziałanie z 1/82 pz, który działa jako desant, należy zorganizować i utrzymywać, szczególnie w czasie podchodzenia pułku do przeprawy.
2. Ponieważ batalion desantowy po połączeniu się z pułkiem zostanie mu podporządkowany, jego sprzęt ciężki należy przesuwać za 2 kcz.
3. W wypadku opóźnienia podejścia 5 DPanc do rz.ODRA lub też opóźnienia jej przeprawy na zachodni brzeg /w razie zniszczenia mostu/ pułk może mieć trudności z utrzymaniem rejonu obrony. Dlatego też należy mieć przygotowane środki przeprawowe, przynajmniej dla części sił 5 DPanc.

6. Wnioski z oceny terenu

1. Teren na prawym skrzydle pułku, w rejonie działania ocalałych sił 32 BZ sprzyja organizowaniu osłony nawet nieznacznymi siłami.
2. Najskuteczniej można osłonić prawe skrzydło pułku poprzez zamknięcie przejść w podmokłym terenie rejonu KARTNO i ptn. BĘDGOSZCZ.
3. Duże niebezpieczeństwo dla pułku stwarza możliwość przedarcia się części sił npla przez przesmyk między jeziorami MIEDWIE i BĘDGOSZCZ, co wymaga zaangażowania do jego osłony znacznych sił pułku. Istnieje więc pilna potrzeba wydzielenia do tego celu innych sił, np. OPpanc 8 DZ ześrodkowanego w rejonie ptn. NIEBOROWO, który jest w stanie zamknąć ten kierunek, a w razie potrzeby wzmocnić również obronę pułku w rejonie ptn. BĘDGOSZCZ.
4. Teren na zachodnim brzegu rz. ODRA sprzyja organizacji obrony. Dominuje on znacznie nad rejonem przepraw i kierunkami możliwego podejścia npla oraz zapewnia utrzymywanie przez dłuższy czas planowanego rejonu obrony.

B. DECYZJA DOWÓDCY 8 pcz

Przeciwnik wobec groźby opanowania przepraw na rz. ODRA przez wojska "Wschodnich" hamuje natarcie naszych wojsk, dążąc do zorganizowania obrony na zachodnim brzegu rz. ODRA i wyprowadzenia swoich sił z POMORZA ZACHODNIEGO.

11 DZ npla skracając front na swoim lewym skrzydle może wykonać uderzenie siłami 32 BZ w kierunku południowo-wschodnim i wykorzystując skutki własnych uderzeń jądro -

wych rozbić część sił 8 DZ, a następnie wyjść na przejście między jeziorami PŁOŃ i MIEDWIE.

W tej sytuacji zamierzam:

Ogniem artylerii i uderzeniem części sił pułku rozbić prawe skrzydło 312 bz npla i wprowadzając główne siły w lukę wytworzoną w ugrupowaniu przeciwnika rozwinąć działanie w kierunku przepraw. Następnie z marszu rozbić punkt oporu w rejonie RADZISZEWO i po połączeniu się z desantem taktycznym przejść do obrony rejonu przepraw, utrzymując głównymi siłami rubież: KUROWO, KARWOWO, BARNISŁAW, POMELLEN, KAMIENIEC. Część sił wydzielić do utrzymania rejonu przedmościa na wschodnim brzegu rz. ODRA, stwarzając w ten sposób oddziałom 5 DPanc dogodne warunki przeprawy na zachodni brzeg.

W tym celu:

- a/ 3 kcz z rubieży ataku: ptn. CHABOWO, ptd. BABIN uderzeniem w kierunku: ptd. CHABOWO, ŻELISŁAWIEC wspólnie z 1 kp rozbija punkt oporu npla w rejonie BABIN i w zadaniu bliższym opanowuje ŻELISŁAWIEC. Następnie, działając w kierunku: ŻELISŁAWIEC, BINOWO, ptn. RADZISZEWO, łączy się z desantem taktycznym. Po przeprowadzeniu się na zachodni brzeg rz. ODRA siłami głównymi organizuje obronę w rejonie KARWOWO, a częścią sił ostatnia kierunek BISMARCK, BĘDARGOWO, wysyłając ubezpieczenie w rejon STOBNO.
- b/ 1 kp rozwijając osiągnięte powodzenie ostatnia rozwiniecie 3 kcz na rubieży ataku i uderzeniem w kierunku: CHABOWO, KARTNO wspólnie z 3 kcz rozbija punkt oporu npla w rejonie wsch. BABIN i opanowuje KARTNO. Następnie działa za 3 kcz w kierunku ptn. RADZISZEWO,

- po czym przechodzi do obrony wschodniego brzegu ODRY w rejonie: wschodni skraj lasu - 1 km zach. CHLEBOWO, zakręt szosy - 2 km wsch. RADZISZEWO, DALESZEWO.
- c/ 2 kcz maszeruje w kierunku: RYSZEWO, ŻABÓW, płd. PARSÓW. Wykorzystując lukę w ugrupowaniu przeciwnika działa w kierunku płd. PARSÓW, GARDNO, RADZISZEWO, następnie z marszu rozbija punkt oporu npla na wschodnim brzegu rz. Odra, łączy się z desantem taktycznym i przechodzi w podporządkowanie dowódcy 1/82 pz.
- d/ 3 kp z 1 kcz 81 pz, wykorzystując powodzenie 3 kcz i 1 kp, spycha przeciwnika w kierunku północno-zachodnim i utrzymując przejście na kanale KRZEKNA w rejonie ptn. BĘDGOSZCZ oraz ptn. skraj KARTNO osłania prawe skrzydło pułku. Po przejściu całości sił pułku poza rubież drogi ŻELISŁAWIEC, GARDNO działa jako ubezpieczenie tylne. 1 kcz przechodzi następnie do obrony wschodniego brzegu rz. Odra w rejonie KLUCZ, a 3 kp w rejonie DALESZEWO. Zadaniem tych kompanii jest niedopuszczenie do przerwania się npla na przeprawę z kierunku wschodniego.
- e/ 1/82 pz z 2 kcz /bez 3 kp/ po podejściu sił głównych pułku przechodzi do obrony w rejonie: BARNISŁAW, POMELLEN, KAMIENIEC, KOŁBASKOWO. Częścią sił organizuje ubezpieczenie w rejonie płd.-zach. NADRENSEE.
- f/ Pododdział zbiorczy zorganizowany z ocalałych sił 4, 1 i 5 kcz oraz pododdział zbiorczy z 2/81 pz tworzą drugi rzut pułku. Dowódcą całości jest dowódca 4 kcz. Po uporządkowaniu się w rejonie ptn.-wsch. STARE CHRAPOWO, ptn. STARY PRZYLEP pododdziały maszerują za 2 kcz,

a po osiągnięciu zachodniego brzegu rz. ODRY grupują się w rejonie SMOLENCIN i są w gotowości do wykonania kontrataków na kierunkach: SMOLECIN, BĘDARGOWO; SMOLECIN, NOWE BRONISZEWO lub do pogłębienia rubieży obrony na kierunku: NADRENSEE, KOŁBASKOWO. przez zorganizowanie punktu oporu w rejonie KOŁBASKOWO.

- g/ Artyleria obezwładnia npla w punkcie oporu BABIN oraz jego środki przeciwpancerne przed frontem 3 kp. Następnie maszeruje za 2 kcz i po wyjściu na zachodni brzeg rz. Odra jest w gotowości do zwalczania przeciwnika na podejściach do rzeki i wspierania pododdziałów pułku na zagrożonych kierunkach.
- h/ Dla zabezpieczenia działañ pułku należy zwrócić się do dowódcy dywizji o skierowanie w rejon ptn. NIEBOROWO /9787/ OPpanc 8 DZ, z zadaniem wzmocnienia osłony prawego skrzydła pułku w rejonie ptn. BĘDGOSZCZ lub zamknięcia rubieży: TURZE, MŁYNY.

Dowodzenie realizowane będzie z SD, przesuującego się za 2 kcz oraz z TSD. Po przejściu całością sił pułku do obrony w rejonie przepraw, dowodzenie realizowane będzie z SD w rejonie wschód KOŁBASKOWO oraz PSD przy dcy 3 kp w rejonie zach. RADZISZEWO i TSD.

C. PRZYKŁADOWA TREŚĆ ZADAŃ POSTAWIONYCH NIEKTÓRYM PODODDZIAŁOM

Dowódca 2 kcz

Przeciwnik siłami 312 bz utrzymuje rubież: ptn. BĘDGOSZCZ, BABIN, a siłami 313 bz rubież: BIELCE, SWOCHOWO.

Maszerować w kierunku: ŻABÓW, ptn. NIEBOROWO, ptd. PARSÓW i wykorzystując lukę w ugrupowaniu npla działać w kierunku: ptd. PARSÓW, GARDNO, RADZISZEWO. Z marszu rozbić punkt oporu npla w rejonie RADZISZEWO i połączyć się z desantem taktycznym.

Na prawo 3 kcz wspólnie z 1 kp 81 pz rozbija punkt oporu npla w rejonie BABIN i naciera w kierunku RADZISZEWO.

Dowódca 3 kcz - maszerować w kierunku: RYSZEWO, TURZE, CHABOWO w gotowości wejścia do walki z rubieży: ptn. zach. CHABOWO. Dokładne zadanie kompanii podam o 12.00 w rejonie południowy skraj CHABOWA.

Dowódca 4 kcz - zebrać ocalałe siły 1,4 i 5 kcz do godz. 12.00 w rejonie północny skraj STARY PRZYLEP i po ich uporządkowaniu maszerować jako drugi rzut pułku w kierunku: STARY PRZYLEP, RYSZEWO, ptd. PARSÓW, KOŁBASKOWO.

Opracował:

ppłk Z a p a ł a

Ppłk dypl. M. Laszczyk

D. WYTYCZNE DO WSPÓLDZIAŁANIA DOWÓDCY 8 pcz

1. Podczas odtwarzania zdolności bojowej pułku oraz wprowadzenia do walki pierwszego rzutu

Zamierzam: Ogniem artylerii obezwładnić nieprzyjaciela w rejonie BABIN, po czym dwoma kompaniami czołgów spotęgować uderzenie 1 kp 81 pz i rozwinąć natarcie na ŻELISŁAWIEC, GARDNO. Prawe skrzydło pułku osłonić pozostałymi siłami 1/81 pz. Ocalałe siły trzech kcz wyprowadzić do rejonu STARY PRZYLEP, zorganizować z nich pododdział zbiorczy i wykorzystywać jako drugi rzut pułku.

W tym okresie:

- 8 drt - jednym uderzeniem jądrowym o mocy 10 kt niszczy baterię HONEST JOHN nieprzyjaciela w rejonie DOBROPOLE GRYFIŃSKIE oraz jest w gotowości do obezwładnienia dwoma uderzeniami o mocy 10 i 20 kt odwodu 11 DZ /NZ/ w rejonie: PŁONIA /1482/, ROZDOŁY /1283/, JEZIERZYCE. Lotnictwo wydzielone do wsparcia 8 DZ obezwładnia baterię 175 mm armat nieprzyjaciela w rejonie ptn. DĘBINA /0688/;
- 2/2 ABAA - w ramach wsparcia działających pułku obezwładnia punkt oporu nieprzyjaciela w rejonie BABIN, umożliwiając 1 kp kontynuowanie natarcia;
- 1/8 pa - ocalałymi pododdziałami o 11.50 obezwładnia kolejno dwa punkty oporu w rejonie ptn. BABIN oraz jest w gotowości do wzbronienia nieprzyjacielowi manewru części sił 312 bz w celu zamknięcia ludzi w ugrupowaniu;

- 1 kp 81 pz - rozwija natarcie w kierunku BABIN, KARTNO i od 12.00 współdziała z 3 kcz wchodzącą do walki spoza lewego skrzydła kompanii;
- 3 kcz - obchodząc zniszczenia maszeruje drogą: TURZE, NIEBOROWO, CHABOWO; o 12.00 wchodzi do walki spoza lewego skrzydła 1 kp i unikając walki rozwija natarcie na ŻELISŁAWIEC, BINOWO;
- 2 kcz - maszeruje wzdłuż osi ŻABÓW, pld. PARSÓW i o 12.00 wykorzystując lukę w ugrupowaniu nieprzyjaciela wchodzi do walki z rubleży drogi pld. PARSÓW, po czym przenika w kierunku DRZENIN, GARDNO;
- 3 kp i 1 kcz 81 pcz - włączają walką 312 bz nieprzyjaciela na rubleży: ptn. BĘDGOSZCZ, tryg. 41,7 /0184/ i osłaniają prawe skrzydło pułku. Siłami tymi dowodzi dowódca 3 kp;
- 1,4 i 5 kcz - wyprowadzają ocalałe siły i sprzęt do rejonu ptn. STARY PRZYLEP, kompletują załogi i tworzą z nich pododdział zbiorczy. Pododdziałem tym dowodzi dowódca 4 kcz, który następnie przesuwa pododdział za rzutem transportowym 1/82 pz po drodze PARSÓW, GARDNO;
- 3/81 pz - odtwarza gotowość bojową, wyprowadzając ocalałe siły do rejonu wsch. PGR LINE /9584/.

a/ W razie dokonania przez 312 bpz manewru z odcinków nie atakowanych i załamania natarcia 1 kp 81 pz w rejonie BABIN:

- 3 kcz - unikając uwikłania swoich sił w walkę o przełamanie oporu nieprzyjaciela w rejonie BABIN i wykorzystując działania 2 kcz obchodzi PARSÓW od południa wychodząc następnie na nakazany kierunek działania;

- 1 kp 81 pz - po obezwładnieniu npla w rejonie BABIN i wyjściu 3 kcz na jego tyły uderza wzdłuż szosy CHABOWO, BABIN, KARTNO i rozwijając natarcie w nakazanym kierunku zabezpiecza prawe skrzydło pułku z kierunku północnego;
- 1/8 pa - wspólnie z 2/2 ABAA obezwładnia nieprzyjaciela w rejonie BABIN i wzbrania jego siłom dalszego manewru. Następnie przesuwa się kolejno bateriami za 2 i 3 kcz i jest w gotowości do wsparcia ich działań;
- pozostałe elementy ugrupowania bojowego działają bez zmian.

b/ W wypadku obezwładnienia przez nieprzyjaciela 2 lub 3 kcz:

- 3/81 pz - z ocalałych sił i środków tworzy pododdział zbiorczy i od 12.30 przejmuje zadanie jednej z porażonych kompanii czołgów.

2. Podczas rozwijania działań przez pułk w celu połączenia się z taktycznym desantem śmigłowcowym

Zamierzam: Wykorzystując skutki uderzeń jądrowych wykonanych na odwód 11 DZ połączyć się w wyniku szybkiego działania sił głównych pułku z desantem taktycznym, mając część sił w gotowości do osłony prawego skrzydła. Następnie przejść do obrony rejonu: PGR PRZECLAW, BARNISŁAW, ROSÓWKO, DALESZEWO, RADZISZEWO, KLUCZ i utrzymać go do czasu podejścia 5 DPanc.

W tym okresie lotnictwo i środki rakietowe armii oraz 8 DZ wykonują sześć uderzeń jądrowych na odwód 11 DZ, po czym są w gotowości do zwalczania odwołów nieprzyjaciela podchodzących z kierunku zachodniego od rubieży PASEWALK, PRENZLAU.

1. 1/82 pz - z rejonu desantowania uderza na pododdział broniący mostu i po opanowaniu mostu organizuje jego obronę. Jednocześnie częścią sił opanowuje rubież zamykając podejścia nieprzyjaciela do przeprawy. Po połączeniu się z pododdziałami pierwszego rzutu pułku wspólnie z 2 kcz broni rejonu: BARNISŁAW, POMELLEN, KAMIENIEC.
2. Pierwszy rzut pułku w składzie: 1 kp 81 pz, 2 i 3 kcz 8 pcz - unikając walki rozwija natarcie w głąb obrony nieprzyjaciela, dążąc do uzyskania maksymalnego tempa. W tym celu:
 - 1 kp 81 pz - wspólnie z 3 kcz rozбивa nieprzyjaciela w rejonie KARTNO, a następnie maszeruje za 3 kcz w kierunku BINOWO, RADZISZEWO, po czym przechodzi do obrony rubieży: 1 km zach. CHLEBOWO, zakrętoszy 2 km wsch. RADZISZEWO /1173/;
 - 3 kcz współdziałając z 1 kp opanowuje ŻELISŁAWIEC i rozwijając natarcie w kierunku: BINOWO, RADZISZEWO łączy się z desantem taktycznym. Po przeprowadzeniu się na zachodni brzeg rz. ODRA organizuje obronę rubieży KARWOWO, PGR PRZECLAW, zamykając kierunek BISMARCK, BĘDAROWO, SMOLECIN;
 - 2 kcz rozwija działanie w kierunku GARDNO, RADZISZEWO, z marszu rozбивa nieprzyjaciela w rejonie RADZISZEWO, łączy się z 1/82 pz i przechodzi w jego podporządkowanie.
3. Pododdział zbiorczy nr 1 /1,4,5 kcz/ - jako drugi rzut pułku - maszeruje za rzutem transportowym 1/82 pz, a po osiągnięciu zachodniego brzegu rz. ODRA ześrodkowuje się w rejonie SMOLECIN i jest w gotowości do wy-

konania kontrataku w kierunku: SMOLECIN, BĘDARGOWO
lub SMOLECIN, NW. BRONISZEWO;

4. Pododdział zbiorczy nr 2 /3/81 pz/ - maszeruje za 1 kp 81 pz, a po przekroczeniu rz. ODRA grupuje się w rejonie SIODŁO GÓRNE, tworząc wspólnie z pododdziałem zbiorczym nr 1 drugi rzut pułku.
5. 1/81 pz /bez 1 i 2 kp/ z 1 kcz 81 pz - wykorzystując powodzenie 1 kp i 3 kcz odrzuca nieprzyjaciela w kierunku północno-zachodnim, a następnie w oparciu o kanał KRZEKNA ostania prawe skrzydło pułku, zwracając szczególną uwagę na kierunek STARE CZARNOWO, BĘDGOSZCZ oraz ptn. skraj KARTNO. Po wyjściu całości sił pułku poza rubież: ŻELISŁAWIEC, GARDNO działa jako ubezpieczenie tylne. Po wyjściu na zachodni brzeg rz. ODRA 1 kcz przechodzi do obrony rejonu KLUCZ, wzbraniając podejścia świeżym siłom nieprzyjaciela z kierunku ptn.-wschodniego. Natomiast 3 kp obsadza DALASZEWO i wspólnie z 1 kp ostania przeprawę od wschodu.
6. 1/8 pa - wspiera ogniem, nie mniej niż dwóch baterii, natarcie czołowych pododdziałów pułku do rubieży KARTNO, GARDNO, a następnie przesuwa się za 2 kcz w gotowości do wykonywania zadań ogniowych. Po nawiązaniu łączności radiowej z grupą kierowania ogniem znajdującą się w rejonie desantowania, zwalcza cele npla wg. decyzji dowódcy 1/82 pz. Po połączeniu się z desantem osiąga gotowość do wykonywania zadań ogniowych ze stanowisk w rejonie ptn. KOŁBASKOWO.

a/ W razie kontrataku odwodu 11 DZ z kierunku DOBRO-
POLE GRYFIŃSKIE, BĘDGOSZCZ:

- 1/81 /bez 1 i 2 kp/ z 1 kcz 81 pz - odpiera kontratak npla w oparciu o rubież kanału KRZEKNA, skupiając główny wysiłek obrony wzdłuż szosy CZERMNO, BĘDGOSZCZ;
- Pododdział zbiorczy nr 1 - z marszu rozwija się w rejonie obrony 1/81 pz i wzmacnia jego opór. W razie użycia przez nieprzyjaciela większości sił do uderzenia z północy, między jeziorami MIEDWIE, BĘDGOSZCZ, obsadzić na mój rozkaz punkty oporu w rejonie LEŚNE GÓRY, TURZE i wspólnie z OPpanc 8 DZ załamać kontratak nieprzyjaciela;
- Pododdział zbiorczy nr 2 - obsadza NIEBOROWO i jest w gotowości do wykonania manewru w celu pogłębienia obrony 1/81 pz;
- Przewiduje się wsparcie walki obronnej sił wydzielonych do odparcia kontrataku ogniem artylerii będącej w dyspozycji dowódcy 8 DZ;

Dozostałe elementy ugrupowania bojowego pułku wykonują poprzednio postawione zadania.

b/ W razie użycia przez nieprzyjaciela części nie obezwładnionych sił 32 BZ w celu uprzedzenia pułku w obsadzeniu rubieży ŻYDOWICE, RADZISZEWO:

- 1/8 pa - zajmuje z marszu stanowiska ogniowe i obezwładnia podchodzące czołowe kolumny nieprzyjaciela;
- pododdziały pierwszego rzutu pułku - zdecydowanie rozwijają natarcie na wyznaczonych kierunkach i unikając walki uprzedzają przeciwnika w obsadzeniu ru-

bieży ŻYDOWICE, RADZISZEWÓ. W razie opóźnionego podejścia do tej rubieży uderzają z marszu na rozwijające się pododdziały nieprzyjaciela i wspólnie z 1/82 pz nacierają w kierunku przeprawy;

- 1/82 pz - utrzymując przedmościa wydziela część sił w celu obsadzenia dogodnych do obrony punktów terenowych na kierunku KLUCZ I RADZISZEWO. Następnie nawiązuje współdziałanie z nacierającymi pododdziałami pierwszego rzutu pułku;
- 1/81 pz /bez 1 i 2 kp/ z 1 kcz 81 pz - wykonuje szybki marsz w kierunku KARTNO, BINOWO, uderza w skrzydło nieprzyjaciela i wspólnie z 2 i 3 kcz 8 pcz rozbija npla w rejonie RADZISZEWA. Szczegółowe zadanie zostanie przekazane dodatkowo.

Po rozbiciu sił nieprzyjaciela na podejściach do przeprawy i połączeniu się z desantem taktycznym pododdziały pułku zajmują wyznaczone im rejony i rubieże obrony.

c/ Wytyczne do współdziałania podczas walki o utrzymanie opanowanej przeprawy i rejonu przyległego, zostaną przekazane dodatkowo.

Uwagi:

Z uwagi na ograniczony czas dowódca 8 pcz przy stawianiu zadań poszczególnym wykonawcom podały im tylko najważniejsze elementy współdziałania na pierwszy okres. W niniejszym opracowaniu dokument ten ze względów szkoleniowych został nieco rozszerzony.

Załączniki:

Szkd nr 1 - Decyzja dowódcy 8 pcz w sytuacji o 11.00 10.6.

II. MELDUNEK DOWÓDCY 1/8 pa
DOTYCZĄCY UŻYCIA ARTYLERII W DAJSZYCH DZIAŁA-
NIACH 8 pcz

1. Lotnictwo i środki rakietowe armii są w gotowości do wykonania czterech uderzeń jądrowych /2 x 10 kt, 2 x 20 kt/ na odwód 11 DZ /NZ/ oraz pięciu uderzeń od rubleży PRENZLAU, PASEWALK w celu obezwładnienia podchodzących z głębi odwodów nieprzyjaciela.

8 DZ w ramach planu armii wykonuje siłami 8 drt dwa uderzenia jądrowe o mocy 10 i 20 kt na odwód 11 DZ /NZ/ w rejonie: PŁONIA /1482/, ROZDOŁY /1283/, JEZIERZYCE oraz niszczy baterię HONEST JOHN w rejonie 1 km zach. DOBROPOLE GRYFIŃSKIE /0882/. Ponadto sztab dywizji przewiduje użycie jednej eskadry LMSz dla obezwładnienia baterii 175 mm armat nieprzyjaciela w rejonie ptn. DĘBINA /0688/.

Dla wsparcia 8 pcz podczas wejścia do walki wydzieliłno 2/2 ABAA ze składu DGA-8.

Zużycie amunicji podczas wykonywania przez dywizjon zadań ogniowych ograniczone zostało do 0,3 jo.

2. W wyniku uderzeń broni masowego rażenia i lotnictwa nieprzyjaciela pododdziały artylerii wzmocnienia 8 pcz poniosły następujące straty:

- 3 bateria 1/8 pa: w ludziach - 85%, w sprzęcie - 66%
/w tym 4 haubice z ciągnikami/;
- 2 bateria 1/8 pa: w ludziach - 12%, w sprzęcie - 10%
/w tym 1 haubica z ciągnikiem/;

- 8 dar: w ludziach - 15% /w tym większość oficerów dowództwa i sztabu dywizjonu/, a w sprzęcie - 5 wyrzutni BM-14.

W tej sytuacji 1/8 pa będzie dysponował dwoma bateriami ogniowymi /13 haubic 122 mm/ o niepełnych stanach osobowych działonów, natomiast 8 dar - zbiorczym pododdziałem ogniowym wyposażonym w 7 wyrzutni rakietowych.

3. Podstawowe zadania artylerii wynikające z zadań wykonywanych przez 8 pcz w dniu dzisiejszym:

- obezwładnienie punktów oporu prawoskrzydłowej kompanii 312 bpz nieprzyjaciela w rejonie ptn. BABIN;
- wzbronienie zmanewrowania sił nieprzyjaciela z rejonu ptn. zach. BĘDGOSZCZ na kierunek wejścia do walki pierwszego rzutu 8 pcz;
- obezwładnienie pododdziału moździerzy 312 bpz nieprzyjaciela;
- wsparcie wejścia do walki 2 i 3 kcz;
- wzbronienie nieprzyjacielowi organizowania oporu na rubleży: KARTNO, GARDNO;
- zwalczanie podchodzących, nie obezwładnionych bronią masowego rażenia pododdziałów 32 BZ nieprzyjaciela i osłona prawego skrzydła pułku;
- zwalczanie nieprzyjaciela na podejściach do przeprawy na rz. ODRA w celu stworzenia pododdziałom pułku warunków do połączenia się z desantem taktycznym;
- zabezpieczenie ogniem walki pułku o utrzymanie rejonu przepraw opanowanego wspólnie z desantem powietrznym.

4. Realizacja tych zadań przez artylerię zależy w dużym stopniu od czasu posiadanego na wykonanie zadań ogniowych oraz ilości przydzielonego sprzętu i amunicji.

Dla zabezpieczenia wejścia do walki 2 i 3 kcz 8 pcz oraz 1 kp 81 pz ocalałe pododdziały artylerii 1/8 pa i 8 dar do 12.00 10.6 będą w stanie obezwładnić jeden plutonowy punkt oporu nieprzyjaciela, wykorzystując do tego celu amunicję z zapasu doraźnego złożoną w rejonie stanowisk ogniowych.

Ponadto 2/2 ABAA wspierający działania pułku może obezwładnić na pewien czas plutonowy punkt oporu przeciwnika. Łącznie artyleria wzmocnienia i wsparcia jest w stanie do 12.00 obezwładnić na rubieży wejścia do walki pododdziałów 8 pcz dwa plutonowe punkty oporu npla działając z pełnym natężeniem, lub trzy - działając z natężeniem zmniejszonym.

Z powyższego można wyciągnąć wniosek, że ogień artylerii powinien być wykorzystany do obezwładnienia najbardziej ważnych taktycznie punktów oporu nieprzyjaciela, a wchodzące do walki pododdziały powinny maksymalnie wykorzystać lukę istniejącą w jego ugrupowaniu.

5. Podczas wykonywania zadania przez 8 pcz, artylerię należałoby wykorzystać w sposób następujący:
2/2 ABAA celowo jest użyć dla obezwładnienia nieprzyjaciela w punkcie oporu BABIN i zapewnienia w ten sposób ciągłości natarcia 1 kp 81 pz. Przemawia za tym fakt, że 2/2 ABAA nie zmieniając stanowisk ogniowych może natychmiast przystąpić do wykonywania zadań ogniowych na korzyść 8 pcz.

1/8 pa /bez zniszczonej 3 b/ może osiągnąć gotowość ogniową w nakazanym rejonie o 11.45, a następnie przystąpić do obezwładniania nieprzyjaciela na kierunku wejścia do walki 3 kcz.

Po odtworzeniu dowodzenia w 8 dar /w składzie jednej baterii/ należy przesunąć ten dywizjon do rejonu ptn. NIEBORÓW, skąd nakazać mu obezwładnianie npla w rejonie ptn. BABIN. Następnie dywizjon ten należy przesuwac za 2 kcz, utrzymując go w gotowości do wsparcia działań tej kompanii w głębi obrony nieprzyjaciela.

W celu obezwładnienia środków ogniowych - zwłaszcza przeciwpancernych - na rubieży wejścia do walki 2 i 3 kcz należy wykorzystać ogień na wprost czołgów znajdujących się w ugrupowaniu 1/81 pz. W razie stwierdzenia przegrupowywania się 312 bpz nieprzyjaciela z kierunków nie atakowanych - wzbraniać dokonywania tego przegrupowania ogniem 1/8 pa.

Po przełamaniu oporu przeciwnika na rubieży: BABIN, PARSÓW natarcie pierwszego rzutu pułku wspierać kolejno ogniem baterii 1/8 pa z takim wyliczeniem, aby na rubieży KARTNO, GARDNO oraz w czasie walki o połączenie się z desantem taktycznym mieć w gotowości całość sił 1/8 pa.

Z uwagi na zagrożenie prawego skrzydła przez nieprzyjaciela należy artylerię przesuwac po lewej drodze marszu za 2 kcz. Po nawiązaniu łączności z grupą kierowania ogniem przydzieloną desantowi taktycznemu przez sztab 8 pa wykorzystać ją do wykonywania zadań podczas walki o przeprawę na rz. ODRA. Po połączeniu się pułku z desantem i w czasie walki o utrzymanie opanowanego rejonu rozmieścić 1/8 pa na stanowiskach ogniowych w rejonie ptn-zach. KOŁ-BASKOWO, a 8 dar - w rejonie RADZISZEWO.

Wobec możliwości oddziaływania na ugrupowanie pułku baterii artylerii nieprzyjaciela z rejonu 2 km zach. BIELICE należy prosić sztab artylerii dywizji o jej obezwładnienie siłami DGA.

III. MELDUNEK SZEFA SAPERÓW 8 pcz
DOTYCZĄCY INŻYNIERYJNEGO ZABEZPIECZENIA DZIA-
ŁAŃ PUŁKU

Obecnie przed zabezpieczeniem inżynieryjnym działań 8 pcz stoją następujące zadania:

- zabezpieczenie pod względem inżynieryjnym opanowania przez pułk - wspólnie z desantem powietrznym - przepraw na rz. ODRA;
- udział sił i środków inżynieryjnych w likwidacji skutków uderzeń broni masowego rażenia nieprzyjaciela oraz likwidacja tych skutków w pododdziałach inżynieryjnych pułku.

1. Zabezpieczenie inżynieryjne opanowania przepraw

Do głównych zadań zabezpieczenia inżynieryjnego opanowania przepraw na rz. ODRA należą:

- prowadzenie rozpoznania inżynieryjnego;
- pokonanie zapór inżynieryjnych na kierunku działania 8 pcz;
- utrzymanie dróg podejścia;
- rozminowanie przepraw na rz. ODRA;
- pokonanie przeszkód wodnych na kierunku działania pułku, a szczególnie rz. ODRA w wypadku zniszczenia przez nieprzyjaciela przepraw istniejących na kierunku działania pułku;
- umocnienie rubieży odpiernania kontrataków podczas podchodzenia pułku do rz. ODRA i umocnienie opanowanego rejonu.

a. Prowadzenie rozpoznania inżynieryjnego

W czasie działań 8 pcz mających na celu połączenie się z desantem, główny wysiłek rozpoznania inżynieryjnego należy skupić na ustaleniu:

- systemu zapór inżynieryjnych i niszczeń na kierunku: CHABOWO /0084/, KOŁBASKOWO /1262/, przy czym szczególną uwagę należy zwrócić na ustalenie przygotowań npla do wysadzenia przepraw w rejonie RADZISZEWO i wykrycie zapór na rubieży BIELICE /9682/, BABIN /0082/;
- możliwości pokonania przeszkód wodnych na kierunku działania pułku, a szczególnie pokonania rz. ODRA i jej podmokłej doliny;
- możliwości wykorzystania istniejących dróg, a szczególnie dróg: CHABOWO, ŻELISŁAWIE /0577/, KLUCZ /1271/ i PARSÓW /0081/, GARDNO /0374/, KOŁBASKOWO.

Dane inżynieryjne powinny być uzyskiwane od organów rozpoznawczych 8 pcz i 8 DZ, a także od organów rozpoznawczych 81 pz znajdujących się na kierunku działania 8 pcz oraz desantu powietrznego.

b. Pokonywanie zapór inżynieryjnych

Z danych o nieprzyjacielu wynika, że rozbudowuje on zapory inżynieryjne na kierunku działania 8 pcz. Największe nasilenie prac minerskich stwierdzono na rubieży BIELICE, BABIN.

Uwzględniając możliwości nieprzyjaciela w zakresie budowy zapór należy przyjąć, że może on:

- zaminować odcinek: BABIN, J. BĘDGOSZCZ;
- osłonić zaporami punkty oporu organizowane wzdłuż dróg marszu pułku, a szczególnie punkty oporu: ŻELISŁAWIE, BINOWO, DRZENIN, GARDNO;

- przygotować do niszczenia przepusty w rejonach: ŻELISŁAWIE, CHLEBOWO.

Do pokonywania zapór inżynieryjnych nieprzyjaciela należy wykorzystać w kompaniach czołgów saperskie grupy torujące, a w kompaniach piechoty grupy rozpoznawczo-torujące.

Wejście pułku do walki wymaga pokonania zapór inżynieryjnych np. na rubieży: J. BĘDGOSZCZ, pld. PARSÓW. Na kierunku CHABOWO, KARTNE należy wykonać dwa przejścia siłami: grupy rozpoznawczo-torującej 1 kp 1/81 pz i saperskiej grupy torującej 3 kcz. Na kierunku działania 2 kcz należy wykonać jedno przejście siłami saperskiej grupy torującej tej kompanii.

Przejścia w zaporach inżynieryjnych saperskie grupy torujące powinny wykonać za pomocą trałów, a grupa rozpoznawczo-torująca - za pomocą ładunków wydłużonych.

Na podejściach do rz. ODRA zapory inżynieryjne najprawdopodobniej będą rozbudowane dla wzmocnienia punktów oporu. W tej sytuacji pododdziały wyznaczone do pokonywania zapór powinny zwrócić szczególną uwagę na wykrycie obejść. Jeżeli stwierdzi się brak obejść, należy przystąpić do wykonania przejść pod osłoną ognia czołgów, transporterów opancerzonych i piechoty. Na poszczególnych rubieżach należy wykonać po jednym przejściu na kompanię czołgów lub piechoty.

c. Utrzymywanie dróg

Na kierunku działania pułku mogą być wykorzystane następujące drogi:

- nr 1: RYSZEWO, CHABOWO, ŻELISŁAWIE, KLUCZ;
- nr 2: PARSÓW, GARDNO, KOŁBASKOWO.

Do utrzymania drogi dla sił głównych 8 pcz /droga nr 2/ należy wykorzystać oddział zabezpieczenia ruchu pułku. Na drodze nr 1 prace drogowe powinny być wykonywane przez maszerujące pododdziały we własnym zakresie.

d. Rozminowywanie przepraw na rz. ODRA

Należy liczyć się z tym, że mosty na ODRZE WSCHODNIEJ i ODRZE ZACHODNIEJ w rejonie RADZISZEWO są zaminowane przez nieprzyjaciela.

Dlatego też desant powietrzny po opanowaniu mostów na ODRZE powinien je rozminować.

W razie nie opanowania mostów przez desant powietrzny do czasu podejścia 8 pcz należy liczyć się z potrzebą ich rozminowania przez pododdziały pułku. W tym celu 3 i 2 kcz należy wzmocnić saperami z kompanii saperów 81 pz. Saperom tym należy przydzielić środki do wykrywania i rozminowywania mostów oraz przyległego terenu.

Podczas opanowywania mostów przez pododdziały ogólnowojskowe pułku saperzy powinni unieszkodliwić system kierowania wybuchami, a następnie usunąć ładunki założone w poszczególnych elementach mostów i w wodzie.

e. Pokonywanie przeszkód wodnych

Na kierunku działania 8 pcz największymi przeszkodami wodnymi są ODRA WSCHODNIA i ODRA ZACHODNIA. Jeżeli mosty na tych przeszkodach wodnych będą opanowane przez desant powietrzny lub pododdziały 8 pcz, wówczas pokonywanie ODRY może się odbywać w kolumnach marszowych.

W razie zniszczenia mostów na ODRZE zaistnieje konieczność jej pokonywania przez nacierające pododdziały

pułku na pływających transporterach opancerzonych, inżynierskich środkach przepławowych i przeprowadzenia czołgów pod wodą.

Z analizy terenu wynika, że przeprawa pododdziałów pułku może się odbywać głównie w rejonie mostów stałych /wzdłuż drogi RADZISZEWO, KOŁBASKOWO/. Określenie możliwości przeprawy wojsk na innych odcinkach ODRY WSCHODNIEJ i ODRY ZACHODNIEJ wymaga szczegółowego rozpoznania inżynierskiego.

8 pcz przydzielono kdp 8 bsap, którą może on wykorzystać do organizacji przeprawy desantowej i promowej oraz ubezpieczenia przepraw.

Na kierunku działania 8 pcz znajduje się szereg rowów odwadniających i strumieni o niewielkiej szerokości i głębokości. Przeszkody te mogą być pokonywane przez pododdziały pułku po istniejących mostach, w bród oraz po mostach budowanych na drodze przemarszu pułku przez OZR 8 pcz.

f. Umacnienie rubieży

W czasie podchodzenia 8 pcz do rz. Odra nieprzyjaciel może wykonywać kontrataki na prawe skrzydło pułku, szczególnie na kierunku: KARLUBIE, BABIN. Do odpierania kontrataków należy wykorzystywać przede wszystkim miny TM-53 oraz zniszczenia wykonywane na drogach za pomocą materiału wybuchowego. Prace te powinny wykonywać pododdziały piechoty wyznaczane do walki z kontratakiem. W tym celu pododdziały 1/81 pz powinny otrzymać dodatkowo miny przeciwczołgowe i materiał wybuchowy.

Po połączeniu się 8 pcz z desantem powietrznym za istnieje potrzeba umocnienia rubieży: KUROWO, KARWOWO,

BARNISŁAW, POMELLEN, KAMIENIEC. Należy przyjąć, że czas na rozbudowę obrony będzie bardzo ograniczony. W tej sytuacji należy zwrócić główną uwagę na wykorzystanie właściwości ochronnych terenu dla ukrycia ludzi i sprzętu. W miarę możliwości należy również wykonywać ukrycia za pomocą przyczepnych lemiesz i materiału wybuchowego. Ponadto dla wzmocnienia obrony należy ustawić grupy min na kierunkach: BĘDARGOWO /1862/, SIADŁO GÓRNE /1365/ i NADRENSE /1157/, KOŁBASKOWO.

Do minowania - wykorzystać pododdziały piechoty, pododdziały inżynieryjne działające w kompaniach czołgów oraz Olnż 8 pcz /ksap - bez plid - 81 pz/.

2. Likwidacja skutków uderzeń broni masowego rażenia

Na podstawie dotychczasowych danych można przyjąć, że w pododdziałach inżynieryjnych największe straty poniósł Olnż 8 pcz. Straty w sile żywej wynoszą około 90%, natomiast w sprzęcie i środkach inżynieryjnych - około 40%. Oprócz tego zniszczone zostały prawdopodobnie drużyny saperów torujących w 4 i 5 kcz, a częściowo także sprzęt drużyny saperów torujących 1 kcz. Należy również liczyć się ze znacznymi stratami w sprzęcie i środkach inżynieryjnych 1 i 3/81 pz.

W tej sytuacji do głównych przedsięwzięć inżynieryjnych z zakresu likwidacji skutków uderzeń broni masowego rażenia można zaliczyć:

- ustalenie strat w siłach i środkach inżynieryjnych pułku, a zwłaszcza w 8 ksap 8 pcz, oraz określenie stopnia zniszczenia obiektów inżynieryjnych;
- udział w akcji wydobywania ludzi z zawalów;

- przygotowanie dróg obejścia rejonów zniszczeń;
- uzupełnienie zniszczonych środków inżynierskich w pododdziałach 8 pcz i podporządkowanych pułkowi pododdziałach 81 pz;
- odtworzenie gotowości bojowej w 8 ksap 8 pcz;
- przejęcie dowodzenia Olnż 81 pz przez 8 pcz.

Przedsięwzięciami inżynierskimi z zakresu likwidacji skutków uderzeń broni masowego rażenia w 8 pcz kierować będzie pomocnik szefa saperów do spraw technicznych 8 DZ. Główny wysłłek sztabu 8 pcz w zakresie likwidacji skutków BMR powinien być skierowany na zebranie ocalałych sił i środków inżynierskich i wykorzystanie ich do zabezpieczenia działań pułku w rejonie przepraw.

W celu odtworzenia środków inżynierskich w 1/81 pz należy wydzielić z ksap 81 pz 100 min TM-53, 50 ładunków UZ-2 i 0,1 t materiału wybuchowego. Ocalałe środki inżynierskie i sprzęt ksap 8 pcz - wykorzystać do wyposażenia oddziału zbiorczego pułku.

Podporządkowany pułkowi odwód inżynierski 81 pz należy mieć w gotowości do działania na kierunku: PAR - SÓW, KOŁBASKOWO. Jedną drużynę z tego odwodu przydzielić 3 kcz. Ocalałe siły ksap 8 pcz włączyć do oddziału zbiorczego pułku.

IV. MELDUNEK SZEFA ZABEZPIECZENIA CHEMICZNEGO 8 pcz DOTYCZĄCY OCENY SKAŻEŃ, ZNISZCZEŃ
I STRAT PUŁKU

1. Ocena strat w sile żywej i sprzęcie bojowym pułku

W celu opóźnienia wprowadzenia do walki 8 pcz nieprzyjaciel wykonał uderzenia jądrowe na następujące pododdziały i elementy ugrupowania bojowego pułku:

- 4 kcz - uderzenie jądrowe o mocy 5 kt;
- 5 kcz - uderzenie jądrowe o mocy 2,5 kt;
- uderzenie jądrowe o mocy 5 kt na rejon CZERNIEWICE /9896/, w wyniku którego mogła ponieść częściowo straty 1 kcz i Olnż pułku.

Ponadto na kierunku działania 8 pcz nieprzyjaciel wykonał cztery uderzenia jądrowe /wybuchy powietrzne/ o łącznej mocy 30 kt.

W wyniku uderzenia jądrowego na rejon zach. CZERNIEWICE /9896 d/ straty 1 kcz w sile żywej mogą wynosić ok. 40% stanu osobowego, natomiast czołgi nie powinny ulec zniszczeniu.

Uzasadnienie: Promień rażenia ludzi będących w czołgach podczas wybuchu powietrznego o sile 5 kt wynosi 900 m. Prawdopodobny punkt zerowy wybuchu jest w odległości ok. 500 m od czoła kolumny 1 kcz.

Z powyższego wynika, że stan osobowy 1 kcz mógł być porażony na odcinku 400 m. kolumny kompanijnej. Stąd stosując wzór:

$$B = \frac{100 \cdot D}{L} \text{ \%},$$

gdzie:

- B - procent strat ludzi /sprzętu/,
- D - średnica koła o promieniu skażenia R /m/,
- L - długość kolumny marszowej obezwładnionego pododdziału /m/, obliczamy:

$$B = \frac{100 \cdot 400}{1000} = 40\%.$$

Promień rażenia czołgów przy wybuchu powietrznym o mocy 5 kt wynosi 400 m, a zatem czołgi 1 kcz w zasadzie nie powinny być porażone. Biorąc jednak pod uwagę to, że przy wybuchach jądrowych małej mocy zasięg rażącego działania promieniowania przenikliwego może być 1,5 - 2 razy większy od zasięgu rażącego działania fali uderzeniowej, ocalały stan osobowy 1 kcz mógł otrzymać w momencie wybuchu dawkę promieniowania w granicach 54 - 850 R, co może spowodować bardzo ciężkie schorzenia popromienne^{x/}. Dla potwierdzenia powyższego należy niezwłocznie przeprowadzić w 1 kcz kontrolę dawek napromieniowania ocalałego stanu osobowego.

W wyniku uderzenia jądrowego wykonanego na m. CZERNIEWICE nastąpiło lokalne skażenie promieniotwórcze terenu, a moc dawki promieniowania w rejonie skrzyżowania dróg /9796a/ może wynosić 0,5 R/h. Zniszczeniu uległa prawdopodobnie droga na odcinku: zach. skraj CZERNIEWICE, płd. skraj GRĘDZIEC.

x/ Wyd. Szt. Gen. Broń jądrowa, tab. 4 i 5.

Ogon kolumny Olnż 8 pcz w momencie wybuchu znajdował się prawdopodobnie w odległości ok. 500 m od punktu zerowego wybuchu. Jeżeli przyjmiemy, że długość kolumny Olnż wynosi 1000 m, a promień rażenia siły żywej w samochodach - 1400 m, to prawdopodobne straty Olnż w sile żywej mogą wynosić:

$$B = \frac{1400 - 500}{1000} \cdot 100 = 90\%$$

natomiast straty Olnż w sprzęcie:

$$B = \frac{400 \cdot 100}{1000} = 40\%$$

W 4 kcz straty w sile żywej mogą wynosić:

$$B = \frac{900 \cdot 100}{1000} = 90\%$$

a straty w czołgach mogą się kształtować w granicach 40%

$$B = \frac{400 \cdot 100}{1000} = 40\%$$

Ocalały stan osobowy 4 kcz mógł otrzymać dawkę napromienowania rzędu 140, 5 R^x, co może spowodować lekkie schorzenie popromienne. Lokalne skażenie promieniotwórcze terenu /0,5 R/h/ mogło nastąpić w promieniu 630 m od prawdopodobnego punktu zerowego wybuchu^{xx}.

Pożarami objęte zostały prawdopodobnie miejscowości PRZYLEP STARY /9699/ i PGR JANÓW /9700/. Zniszczeniu mogła ulec również droga na odcinku ok. 1400 m.

x/ Podręcznik pt. "Broń jądrowa" str. 104, tabela 4 i 5.

xx/ Podręcznik pt. "Metodyka oceny sytuacji skażeń promieniotwórczych", str. 191.

Prawdopodobne straty 5 kcz w sile żywej mogą wynosić ok. 85% stanu osobowego /B = $\frac{850 \cdot 100}{1000} = 85\%$, a w sprzęcie bojowym /czołgi/ - ok. 30% /B = $\frac{300 \cdot 100}{1000} = 30\%$.
Ocalały stan osobowy 5 kcz mógł otrzymać dawkę napromieniowania w granicach 9 - 10 R, co stanowi 1/4 jednorazowej dopuszczalnej dawki napromieniowania.

Zniszczeniu uległa prawdopodobnie droga na odcinku ok. 1200 m, a spaleniu - m. ZABORSKO /9501/.

Wnioski:

- w wyniku uderzeń jądrowych nieprzyjaciela, zdolność bojową utraciły 4 i 5 kcz oraz Olnż 8 pcz;
- istnieje niebezpieczeństwo wybuchu choroby popromiennej trzeciego stopnia wśród ocalałego stanu osobowego 1 kcz, co może spowodować dodatkowo utratę zdolności bojowej 20% ocalałego stanu osobowego 1 kcz /przy czym 10% stanu osobowego tej kompanii może utracić zdolność bojową w ciągu najbliższej doby/;
- z uwagi na potrzebę szybkiego ustalenia rozmiarów strat, zniszczeń i skażeń w rejonach rozmieszczenia 4 i 5 kcz należy niezwłocznie skierować tam patrol oficerski ze sztabu 8 pcz oraz zwrócić się z prośbą do dowódcy 8 DZ o skierowanie w rejon porażen śmigłowca z eskadry lotnictwa łącznikowego /przystosowanego do prowadzenia powietrznego rozpoznania skażeń/ w celu rozpoznania rejonu porażenia;
- środki pułkowe należy wykorzystać do rozpoznania skażeń w rejonie porażenia 1 kcz i Olnż pułku;
- obezwładnione pododdziały - wycofać do rejonu wskazanego

go na szkicu nr 1, gdzie dokonać kontroli dawek ich na-
promienienia i kontroli stopnia skażenia promieniotwórcze-
go;

- z uwagi na rozmiary zniszczeń i porażen prace ewakua-
cyjno-ratunkowe należałoby wykonywać siłami 8 DZ.

2. Propozycje szefa zabezpieczenia chemicznego 8 pcz

W okresie od godz. 10.50 do 10.52 na ugrupowanie
bojowe 8 pcz wykonano trzy uderzenia jądrowe /wybuchy po-
wietrzne/ o łącznej mocy 12,5 kt. W wyniku tych uderzeń
wytworzyła się następująca sytuacja:

- zdolność bojową utraciły całkowicie 4 i 5 kcz oraz Olnz
pułku, a 1 kcz została poważnie osłabiona;
- ocalała część obezwładnionych pododdziałów a zwłaszcza
1 kcz mogła otrzymać dawkę promieniowania powodującą
dodatkową utratę zdolności bojowej;
- pożarami zostały objęte miejscowości: PRZYLEP STARY
/9699/, PGR JANÓW /9700/, ZABORSKO /9501/;
- zniszczeniu uległy drogi o łącznej długości ok. 3 km;
- nastąpiło lokalne skażenie promieniotwórcze terenu i uszko-
dzonego sprzętu bojowego w rejonach wybuchów jądro -
wych.

W związku z zaistniałą sytuacją proponuję:

1. Do rejonu porażen jądrowych wysłać patrol oficerski ze
sztabu pułku.
2. Rozpoznanie skażeń w rejonie porażenia 1 kcz i Olnz
prowadzić siłami pl chem pułku oraz zwrócić się do
8 DZ z prośbą o przeprowadzenie powietrznego rozpo-
znania skażeń w rejonach rozmieszczenia 4 i 5 kcz.

3. Obezwładnione pododdziały wycofać do rejonu ptn. STARY PRZYLEP /9699/, gdzie przeprowadzić kontrolę napromienienia stanu osobowego tych pododdziałów oraz kontrolę stopnia skażenia, a w razie potrzeby - również częściowe zabiegi specjalne.
4. Z uwagi na rozmiary zniszczeń należałoby zwrócić się do sztabu 8 DZ z prośbą o skierowanie w rejon porażonych 4 i 5 kcz pododdziału ratunkowego dywizji.
5. Do kierowania akcją likwidacji skutków uderzeń jądrowych w 4 i 5 kcz wyznaczyć dwóch oficerów ze sztabu pułku.

Ppłk dypl. J. Grodzki

V. MELDUNEK ZASTĘPCY DOWÓDCY 8 pcz ds. TECHNIKI
I ZAOPATRZENIA DOTYCZĄCY ZABEZPIECZENIA MA-
TERIAŁOWEGO I MEDYCZNEGO DZIAŁAŃ PUŁKU

a/ Zabezpieczenie materiałowe

Do godzin rannych 10.6 w pododdziałach i tyłach pułku środki materiałowe zostały uzupełnione do pełnych zapasów. Podczas marszu w kompanii zaopatrzenia uległy zniszczeniu 3 samochody z amunicją czołgową - ok. 9,6 ton, co w przybliżeniu równa się 0,1 jo.

Na czas wykonywania zadania 8 pcz przydzielono jako wzmocnienie 1/8 pa, 8 dar 1/81 pz oraz pl GSP. Oddziały te posiadają około 80% należnych im zapasów ruchomych środków materiałowych. Ponadto 8 pcz na okres działań bojowych otrzymał z dywizji dodatkowo środki materiałowe wraz z transportem w celu zabezpieczenia działań pułku i oddziałów wzmocnienia.

Stan zapasów ruchomych środków materiałowych pułku ilustruje poniższa tabela:

Oddziały	Wyszczególnienie	Amunicja					MPS		Żywn.	
		strzel. piech.	strzel. pokład.	art. naziem.	czołg.	art. plot.	benz. sam.	olej napęd.	należn. "W"	należn. "S"
8 pcz	W pododdziałach pułku	0,5	1,0	-	1,0	1,0	1,0	1,0	-	1,0
	w tyłach pułku	0,3	0,3	-	0,4	0,5	0,25	0,5	3,5	0,5
	Razem	0,8	1,3	-	1,4	1,5	1,25	1,5	3,5	1,5
8 dah	W pododdziałach pułku	0,4	-	0,4	-	-	0,85	-	-	1,0
	w tyłach pułku	-	-	-	-	-	-	-	2,0	-
	Razem	0,4	-	0,4	-	-	0,85	-	2,0	1,0
8 dar	W pododdziałach pułku	0,4	-	0,5	-	-	0,8	-	-	1,0
	w tyłach pułku	0,25	-	0,3	-	-	0,2	-	2,0	0,5
	Razem	0,65	-	0,8	-	-	1,0	-	2,0	1,5
pl. GSP		0,5	-	0,5	-	-	-	0,8	-	-
	W transporcie dywizji	0,5	0,2	0,25	0,5	0,5	0,15	0,15	-	0,8

Kompania zaopatrzenia 8 pcz posiada 95% stanu etatowego środków transportowych, w związku z czym jednorozowa zdolność przewozowa jej pododdziałów wynosi:

- plutonu transportu amunicji - 79,8 ton /84 t x 95%/,
- plutonu transportu mpa, żywności i sprzętu technicznego
97 x 95% - 92,1 ton /97 t x 95%/.

Razem \approx 172 tony

Zgodnie z decyzją kwatermistrza 8 DZ /zastępcy dowódcy dywizji ds. techniki i zaopatrzenia/ 8 pcz podporządkowano batalion piechoty 81 pz, który przybędzie do pułku wraz ze środkami materiałowymi.

Wniosek:

Transport kompanii zaopatrzenia 8 pcz oraz pozostałych oddziałów wzmocnienia w pełni zapewnia przewóz zapasów ruchomych środków materiałowych tyłów pułku.

Biorąc pod uwagę stan środków materiałowych pułku oraz przewidywane ich zużycie w dniu 10.6 potrzeby pułku do końca dnia będą następujące:

Wyszczególnienie	Amunicja					MPS		Żywność	
	strzel. piech.	strzel. pokład.	art. naziem.	czołg.	art. plot	benz. samoch.	olej napęd.	należn. "W"	należn. "S"
Stan zapasów o 11.00 10.6	1,1	1,5	0,85	1,9	2,0	1,25	1,6	3,0	2,0
- w oddziałach	0,6	1,3	0,6	1,4	1,5	1,1	1,45	3,0	1,0
- w transporcie dywizji	0,5	0,2	0,25	0,5	0,5	0,15	0,15	-	1,0
Zużycie w dniu 10.6	0,6	0,8	1,0	1,0	1,5	0,25	0,4	-	1,0
Należy posiadać pod koniec dnia 10.6	0,8	1,3	0,8	1,5	1,5	1,25	1,5	3,5	1,5
Brak do pełnych zapa- sów ruchomych	0,3	0,6	0,95	0,6	1,0	0,25	0,3	-	0,5
Należy uzupełnić	0,3	0,6	0,95	0,6	1,0	0,25	0,3	-	0,5

Wniosek:

1. Posiadane zapasy środków materiałowych w zasadzie zapewniają wykonanie zadania, z wyjątkiem amunicji artyleryjskiej, której do pełnego stanu brak ok. 0,15 jo.
Zachodzi więc konieczność złożenia zapotrzebowania na amunicję do dywizji, szczególnie na amunicję artyleryjską, która powinna być dostarczona drogą lotniczą w pierwszej kolejności.
2. Uzupelnienie środków materiałowych, a szczególnie amunicji, dokonane zostanie w rejonie połączenia się pułku z desantem powietrznym na zachodnim brzegu rz. ODRA.

b/ Organizacja tyłów 8 pcz

Tyły 8 pcz są należycie przygotowane do wykonania zadania. Ich stan osobowy oraz wyposażenie w środki transportowe pozwalają na zrealizowanie wszystkich przedsięwzięć tyłowego zabezpieczenia pułku.

Pododdziały tyłowe pułku znajdują się w marszu za ugrupowaniem bojowym pułku.

Kompania medyczna ze środkami medycznymi pododdziałów wzmocnienia po udzieleniu pomocy porażonym z 3 i 4 kcz i ich ewakuacji do DPM będzie się przemieszczać za 1 kcz. Zatrzymanie jej nastąpi na rubieży ptn. CHABOWO, pld. BABIN. Kompania zaopatrzenia będzie przemieszczać się za 5 kcz.

Po połączeniu się pułku z desantem powietrznym na zachodnim brzegu rz. ODRA pododdziały tyłowe rozmieszczone zostaną w ugrupowaniu bojowym pułku. Dla ich przegrupowania wykorzystane będą drogi manewru pułku, utrzymywane przez OZR pułku. Przemieszczenie tyłów pułku odbywać się będzie pod osłoną pododdziałów pułku.

Wniosek:

W czasie wykonywania zadania przez pułk zaistnieje potrzeba zatrzymania kompanii medycznej na rubieży ptn. CHABOWO, pld. BABIN z uwagi na przewidywane straty sanitarne. Kompania zaopatrzenia i TSD przemieszczać się będą na zachodni brzeg rz. ODRA za 5 kcz, gdzie po połączeniu z desantem powietrznym nastąpi ich rozwinięcie w ugrupowaniu bojowym pułku.

c/ Koncepcja zabezpieczenia materiałowego i organizacji tyłów 8 pcz w działaniach jako OW

Kompania medyczna przegrupuje się pod osłoną 1 kcz, a kompania zaopatrzenia i TSD - pod osłoną 5 kcz, wykorzystując drogi manewru pułku.

Kompanię medyczną należy zatrzymać na rubieży ptn. CHABOWO, pld. BABIN, a następnie, łącznie z kompanią zaopatrzenia rozmieścić na zachodnim brzegu rz. ODRA w rejonie zatrzymania desantu.

Kompanię zaopatrzenia planuje się rozwinąć w rejonie SIADŁO GÓRNE /1365/, a kompanię medyczną w rejonie ptn. - zach. SIADŁO GÓRNE /1464/.

Z uwagi na rozmieszczenie pododdziałów tyłowych w ugrupowaniu bojowym pułku dla dowozu środków materiałowych pododdziałom należy wykorzystywać drogi manewru pułku.

Limity zużycia środków materiałowych 10.6 przedstawiają się następująco:

Środki materiałowe będą dowożone pododdziałom pułku po ich wyjściu na zachodni brzeg rz. CDRA. W pierwszej kolejności należy uzupełnić amunicję artyleryjską w 1/8 pa, 8 dar i 1/81 pz oraz amunicję czołgową w kcz.

W celu utrzymania 100% zapasów ruchomych do godzin wieczornych 10.6 należy złożyć zapotrzebowanie na:

- amunicji strzeleckiej piechoty	- 0,3 jo = 3,3 t,
- amunicji " pokład.	- 0,6 jo = 9,0 t,
- amunicji artylerii	- 0,95 jo = 98,8 t,
- amunicji czołgowej	- 0,6 jo = 69,6 t,
- amunicji plot	- 1,0 jo = 14,0 t,

Razem amunicji: 194,7 t

- benzyny samochodowej	0,25 jn = 10,5 t
- oleju napędowego	0,4 jn = 38,0 t

Razem mps: 48,5 t

Podane wyżej ilości środków materiałowych winny być dowiezione do rejonu rozmieszczenia PPG 8 pcz, a amunicja art. - do rejonu SO artylerii.

W dniu 10.6 wyżywienie pododdziałów 8 pcz i oddziałów wzmocnienia - według należności "S".

d/ Zabezpieczenie medyczne

W godzinach rannych 10.6 porażeni i chorzy z 8 pcz zostali ewakuowani siłami i środkami 8 DZ.

Kompania medyczna pułku maszeruje za 5 kcz. W pododdziałach znajduje się dostateczny zapas środków sanitarno-opatrunkowych. Stan sanitarno-higieniczny w rejonie działających i na trasie przemarszu pułku nie budzi większych zastrzeżeń, niemniej jednak należy prowadzić ciągłe rozpozna-

nie medyczne. Stan sanitarno-higieniczny w pododdziałach pułku i oddziałach wzmocnienia - dobry.

Podczas wykonywania zadania przez pułk należy się liczyć ze stosunkowo dużymi stratami sanitarnymi na rubieży: ptn. CHABOWO, ptd. BABIN, na rzece ODRA oraz w rejonie działań obronnych na zachodnim brzegu rz. ODRA.

W wyniku uderzeń jądrowych 4 i 5 kcz poniosły znaczne straty sanitarne /ok. 30 porażonych/. Należy się liczyć również z tym, że liczba porażonych na rubieży CHABOWO, BABIN może stanowić do 5% stanu pododdziałów walczących na tej rubieży, co wynosi około 40-50 porażonych. W czasie działań obronnych na zachodnim brzegu rz. ODRA straty sanitarne mogą się kształtować w granicach 90-120 porażonych. Zakładając, że łączne straty sanitarne pułku w dniu 10.6 wyniosą 10-12%, stanowi to 170-200 żołnierzy 8 pcz i oddziałów wzmocnienia.

Możliwości ewakuacyjne 8 pcz wynoszą jednorazowo 36 porażonych, natomiast siłami kompanii medycznej i dwóch grup chirurgicznych można udzielić pomocy lekarskiej 200-250 porażonym.

W rejonie uderzeń jądrowych wykonanych na 4 i 5 kcz /w odległości ok. 5 km w kierunku zachodnim/ rozwinięty jest DPM, który można wykorzystać do ewakuacji porażonych żołnierzy tych kompanii.

Na rubieży ptn. CHABOWO, ptd. BABIN do ewakuacji porażonych należy - w porozumieniu z kwatermistrzem /zastępcą dowódcy ds. techniki i zaopatrzenia/ 81 pz - wykorzystać PPM tego pułku.

Wnioski:

1. Kompania medyczna pułku ze środkami sanitarnymi pododdziałów wzmocnienia we współdziałaniu z elementami medycznymi 81 pz - jest w stanie udzielić pułkowi zarówno pomocy lekarskiej, jak i ewakuować porażonych i chorych.
2. Z rejonu na zachód od rz. ODRA należy przewidzieć ewakuację porażonych drogą lotniczą, a, czym należy powiadomić szefa służby zdrowia 8 DZ.

Propozycje zabezpieczenia medycznego 8 pcz działającego jako OW

Porażonych w wyniku uderzeń jądrowych /z 4 i 5 kcz/ po udzieleniu pierwszej pomocy medycznej należy ewakuować do DPM w rejonie OBRYTA /9998/; natomiast żołnierzy porażonych na rubieży CHABOWO, BABIN proponuje się ewakuować do punktów medycznych 81 pz, po uzyskaniu danych o rejonie ich rozmieszczenia.

Porażonych w wyniku ewentualnych uderzeń nieprzyjaciela wykonanych na 8 pcz w czasie przeprawy przez rz. ODRA należy ewakuować na zachodni brzeg rzeki /po zorganizowaniu tam punktu medycznego/ wykorzystując do tego celu grupę hospitalizacyjną.

W razie zaistnienia masowych strat od uderzeń broni masowego rażenia npła do ewakuacji porażonych należy wydzielić transport ogólnego przeznaczenia z kompanii zaopatrzenia.

Propozycje dotyczące organizacji tyłów oraz zabezpieczenia materiałowego i medycznego mogą być przedstawione dowódcy pułku w całości, lub tylko w części dotyczącej interesujących dowódcę zagadnień.

Płk dypl. J. Grzelecki

VI. MELDUNEK SZEFA SŁUŻB TECHNICZNYCH 8 pcz
DOTYCZĄCY TECHNICZNEGO ZABEZPIECZENIA
DZIAŁAŃ PUŁKU

Sytuacja techniczna 8 pcz

Według wstępnej oceny uderzenia broni jądrowej nieprzyjaciela spowodowały zniszczenie zabezpieczenia technicznego kolumny 4 kcz oraz prawdopodobnie PPT w ZABORSKO /9501/. Pozostałe siły i środki 8 krem oraz PPT w OKUNICA /9696/ nie poniosły strat.

W zaistniałej sytuacji zdecydowałem:

- ocalały sprzęt 1, 4 i 5 kcz oraz ciągniki 8 krem włączyć natychmiast do akcji ratowniczej;
- ewakuacją sprzętu technicznego z rejonów zagrożonych kierować będę osobiście. Ocalały i uszkodzony sprzęt - zgodnie z poleceniem otrzymanym ze sztabu pułku - ewakuować do rejonu ptn. wsch. STARE CHRAPOWO;
- dowódcy 8 krem dać rozkaz dokonania przeglądu ocalałego sprzętu oraz sprzętu wymagającego remontu bieżącego w małym zakresie, ukończenia załogi krem, usunięcia drobnych uszkodzeń sprzętu i do godziny 13.00 10.6 przygotowania ocalałego sprzętu do dalszych działań;

- sprzęt, którego naprawa zajęłaby przeszło 2 godziny, zamierzam przekazać środkom remontowym dywizji;
- nakazać dowódcy 8 krem, aby po zakończeniu akcji ratowniczej pozostawił w rejonie STARE CHRAPOWO niezbędne zapasy części zamiennych oraz specjalistów, a sam z 8 krem niezwłocznie rozpoczął marsz za 2 i 3 kcz;
- uczynić swego starszego pomocnika ds. remontu sprzętu odpowiedzialnym za przejęcie środków i likwidację PPT w ZABOROSKO i OKUNICA oraz za doprowadzenie ich do 8 krem;
- dotychczasowe środki zabezpieczenia technicznego, które tworzyły zamykanie techniczne 1 i 5 kcz, pozostawić w dyspozycji dowódcy pododdziału zbiorczego w celu zabezpieczenia działań tego pododdziału;
- polecić swemu pomocnikowi ds. eksploatacji przejęcie przez 3 kcz /ewidencja i zaopatrzenie/ sprzętu technicznego 1/81 pz i ocalałego sprzętu technicznego 3/81 pz oraz ustalenie stanu i rozmieszczenia ich środków zabezpieczenia technicznego;
- po połączeniu się z desantem i przejściu 8 pcz do obrony pułkowy PZSU rozwinąć w KOŁBASKOWO.

Głębokość zadania, jakie pułk otrzymał do wykonania, wynosi około 80 km. Tak więc ogólny przebieg sprzętu ciężkiego będzie się mieścił w granicach dopuszczalnych przepisami eksploatacyjnymi i nie zachodzi potrzeba dokonywania przy sprzęcie żadnych zabiegów obsługowych.

W 2 kcz pozostał sprawny jeden czołg, którego zapas przebiegu wynosi 50 km. Mając na uwadze obecne położenie 2 kcz w stosunku do rz. ODRA, rzeczywisty przebieg tego czołgu będzie wynosił 40-50 km. Czołg ten może

więc osiągnąć tylko wschodni brzeg ODRY. W tej sytuacji zaleca się dowódcy zamykania technicznego 2 kcz zwrócić szczególną uwagę na ten czołg; w razie potrzeby ewakuować go do rejonu kompanii, a jego uzbrojenie wykorzystać w zorganizowanym systemie ognia.

Remontu bieżącego wymagało 5 czołgów, 2 transportery i 6 samochodów. Sprzęt ten zamykanie techniczne kolumn ewakuowało do PPT w ZABORSKO /9501/ i OKUNICA /9696/. Do OKUNICY ściągnięto 3 czołgi, a do ZABORSKA 2 czołgi. Istnieje obawa, czy PPT w ZABORSKU i znajdujące się tam uszkodzone czołgi nie zostały zniszczone lub uszkodzone przez uderzenie jądrowe wykonane na czoło 5 kcz.

Czołgi remontowane w OKUNICY - skierować do ich pododdziałów, a czołgi remontowane w ZABORSKU - włączyć do pododdziału zbiorczego. Środki techniczne PPT rozmieszczonego w OKUNICY i środki ocalałe w ZABORSKU podporządkowuję dowódcy 8 krem.

Stan zaopatrzenia materiałowo-technicznego nie budzi zastrzeżeń; dotyczy to zarówno wykonywania remontów bieżących, jak i zabezpieczenia dalszych działań pułku.

Część druga

Płk dr M. Gełeta
Płk dypl. H. Kitkowski

ZAPEWNIENIE CIĄGŁOŚCI ŁĄCZNOŚCI PODCZAS PRZE- SUWANIA PUNKTÓW DOWODZENIA DYWIZJI W NATARCIU

I. NIEKTÓRE ZAGADNIENIA DOWODZENIA I ŁĄCZNOŚCI W NATARCIU DYWIZJI ZMECHANIZOWANEJ

Dowodzenie wojskami dywizji realizuje się z punktów dowodzenia, na których zbiera się i opracowuje różnego rodzaju informacje, podejmuje odpowiednie decyzje i przekazuje zadania wykonawcom.

Terminowe otrzymywanie informacji, przekazywanie podległym oddziałom i pododdziałom rozkazów i zarządzeń, wymiana informacji ze współdziałającymi związkami i oddziałami - są możliwe tylko przy posiadaniu dobrze zorganizowanej i sprawnie działającej łączności.

Łączność staje się bezprzedmiotowa, jeśli jej organizacja nie jest powiązana z wymaganiami i potrzebami dowodzenia. Z kolei dowodzenie staje się niemożliwe, jeśli przy jego organizacji nie uwzględniono możliwości zapewnienia ciągłej łączności.

Aby zapewnić ciągłość łączności, a tym samym skuteczne oddziaływanie dowódcy i sztabu dywizji na przebieg walki, niezbędne jest posiadanie na szczeblu dywizji jednocześnie działających dwóch punktów dowodzenia - WSD i SD /niezależnie od KSD/, które powinny ściśle ze sobą współdziałać. Ponadto powinny być zachowane odpowiednie

odległości pomiędzy punktami dowodzenia dywizji i podległych oddziałów /pododdziałów/, co szczególnie jest istotne w warunkach ich przesuwania do kolejnych rejonów rozmieszczenia.

Przesuwanie punktów dowodzenia dywizji w natarciu powinno być tak zorganizowane, aby była zachowana ciągłość łączności z dowódcą i sztabem przełożonym, dowódcami i sztabami podległych oddziałów /pododdziałów/ oraz sztabami współdziałających związków /oddziałów/ i sąsiadami.

Zbyt częste przesuwanie punktów dowodzenia dywizji utrudnia pracę dowódcy i sztabu w zakresie dowodzenia wojskami i wpływa ujemnie na utrzymanie ciągłej łączności. Utrudniona jest praca na mapach, a także wymiana informacji zarówno wewnątrz sztabu, jak i z podległymi oddziałami, co wynika z faktu, że podczas ruchu zasięg środków radiowych stanowiących w tym czasie podstawowy środek dowodzenia wojskami zmniejsza się około 1,5 raza w porównaniu z ich zasięgiem podczas pracy na postoju.

Z drugiej strony pozostawanie punktów dowodzenia przez dłuższy czas w tym samym miejscu prowadzi do zbyt-niego oderwania się dowódcy i sztabu dywizji od wojsk, wpływa na wydłużenie się czasu przechodzenia do nowego rejonu rozmieszczenia, a także powoduje przerwy w łączności.

Dlatego też punkty dowodzenia dywizji i podległych oddziałów powinny przesuwać się "skokami" na odległość ograniczoną zasięgiem stosowanych środków radiowych. Zbieranie informacji /w miarę potrzeby/ może się odbywać w ruchu, a właściwe dowodzenie należy realizować po rozwinięciu danego punktu dowodzenia.

Wychodząc z takiego założenia, maksymalna odle-

głość WSD dywizji od SD pułków pierwszego rzutu nie powinna przekraczać zasięgu środków radiowych UKF i radiotelefonów uzyskiwanego podczas pracy tych punktów dowodzenia w ruchu /średnio 10 km/. Zapewnia to dogodne warunki utrzymywania łączności w ruchu, a w przypadku jej zakłócenia przez nieprzyjaciela - dzięki małym odległościom - szybkie nawiązanie osobistego kontaktu z wojskami.

Oddalenie SD dywizji od SD pułków pierwszego rzutu nie powinno przekraczać zasięgu środków radiowych UKF i radiotelefonów przy pracy jednego korespondenta na postoju, a drugiego - w ruchu /średnio 15-20 km/. Takie rozwiązanie jest podyktowane właściwościami technicznymi środków radiowych i radiotelefonicznych, ponieważ w ruchu są lepsze warunki do odbioru informacji niż do jej nadawania. Natomiast efektywność pracy oraz zasięg łączności będą dużo większe, gdy urządzenia nadawcze będą się w tym czasie znajdować na postoju. Dlatego też przesunięcie stanowisk dowodzenia powinno być planowane i odpowiednio skoordynowane w ogniwie dywizja - pułk i powinny one przesuwać się do kolejnych rejonów rozmieszczenia na przemian. Jednocześnie należy ustalić odpowiedni sygnał nakazujący zatrzymanie kolumny stanowiska dowodzenia odnośnego pułku dla dokonania wymiany informacji w bardziej sprzyjających warunkach.

Podane odległości pomiędzy punktami dowodzenia powinny być w miarę możliwości stale zachowywane. Przekroczenie ich może spowodować - jak wynika z doświadczeń uzyskanych podczas ćwiczeń - utratę łączności, a niekiedy nawet całkowitą utratę dowodzenia. Jednakże w warunkach szybkiego tempa natarcia i konieczności częstego przesuwania punktów dowodzenia, a także w wypadku działania po-

szczególnych pułków na samodzielnych kierunkach, odległości między punktami dowodzenia dywizji i podległych pułków mogą przekraczać podane uprzednio zasięgi środków radiowych UKF i radiotelefonów. Dlatego też w tych warunkach punkty dowodzenia dywizji i podległych oddziałów /pododdziałów/ powinny w określonych sytuacjach zatrzymać się dla rozwinięcia środków o większym zasięgu /radiostacje KF średniej mocy, stacje radioliniowe/ lub odpowiednich typów anten do radiostacji UKF i radiotelefonów w celu zebrania danych o sytuacji bojowej, wydania rozkazów i zarządzeń oraz zameldowania przełożonemu o położeniu wojsk. Terminy i rubieże zatrzymania się punktów dowodzenia mogą być zawsze ustalone w specjalnym grafiku, który podaje się do wiadomości zainteresowanych.

W wypadku gdy nie ma możliwości utrzymywania bezpośredniej łączności radiowej /radioliniowej/ z bardziej oddalonymi punktami dowodzenia niektórych oddziałów i pododdziałów, można w tym celu wykorzystać śmigłowce dowodzenia /ze środkami radiowymi/ w celu pośredniczenia w wymianie informacji. Takie rozwiązanie może być stosowane jedynie okresowo i tylko w stosunku do jednej - dwóch relacji łączności.

W ostateczności można stosować pośredniczenie w wymianie informacji przez radiostacje podległych oddziałów /pododdziałów/, które są w dogodniejszym położeniu, tzn. między współpracującymi korespondentami.

Częstotliwość przesunięć punktów dowodzenia dywizji w ciągu doby będzie uzależniona głównie od możliwości utrzymania bezpośredniej łączności z podległymi oddziałami i pododdziałami, głębokości zadań, tempa natarcia, warunków terenowych i sytuacji bojowej.

Ogólną wskazówką przy rozwiązywaniu tego zagadnienia może być zajmowanie przez dowódcę i sztab związku kolejnych rejonów rozmieszczenia SD po wykonaniu przez wojska kolejnych zadań /bliższego i następnego/, a potem przesuwanie go zależnie od głębokości zadania dla dywizji. Kolejny rejon rozmieszczenia stanowiska dowodzenia powinien być zajęty przez dowództwo i sztab dywizji, gdy własne wojska będą wychodziły na rubież odległą 8-10 km od danego rejonu.

Sygnalem do przesunięcia stanowiska dowodzenia dywizji powinno być /oprócz warunków taktycznych/ pogorszenie się łączności radiowej UKF i radiotelefonicznej spowodowane oddaleniem się stanowisk dowodzenia od podległych oddziałów.

Najdogodniejszym momentem przesunięcia stanowiska dowodzenia dywizji jest okres zmniejszonego nasilenia działań nieprzyjaciela lub też okres po postawieniu zadań bojowych podległym oddziałom i pododdziałom do dalszych działań.

W żadnym wypadku nie należy dokonywać przesunięć punktów dowodzenia dywizji w krytycznych sytuacjach walki, na przykład natychmiast po wykonaniu przez nieprzyjaciela uderzeń jądrowych na zasadnicze elementy ugrupowania bojowego lub w trakcie wykonywania przez niego silnego kontrataku /przeciwuderzenia/, a także w sytuacjach wymagających ciągłego reagowania na przebieg walki, gdy otrzymywanie meldunków i przekazywanie zarządzeń wymaga posiadania wlelokanałowej i sprawnie działającej łączności.

W celu zapewnienia sprawnego rozwinięcia SD dywizji w nowym rejonie należy wysłać tam wcześniej grupę rekone-

sansową. Do obowiązków tej grupy należy rozpoznanie wybranego z mapy rejonu, określenie miejsc rozmieszczenia elementów stanowiska dowodzenia, dróg dojazdu, sposobu ochrony i obrony itp.

Jeśli sytuacja taktyczna nie pozwala na wcześniejsze wysyłanie grupy rekonesansowej do zaplanowanego rejonu rozmieszczenia SD, to wówczas powinna ona przesuwać się przed kolumną SD w odległości zasięgu radiostacji UKF w ruchu. W ten sposób grupa ta zdoła na tyle wyprzedzić kolumnę SD, że zdąży wykonać podstawowe czynności w planowanym rejonie rozmieszczenia SD do czasu przybycia kolumny sztabu. Przy bardzo ograniczonym czasie pobieżny rekonesans rejonu rozmieszczenia SD może być przeprowadzony z pokładu śmigłowca.

W wypadku wysyłania grupy rekonesansowej należy wraz z nią /lub w ślad za nią/ wysłać część sił i środków łączności niezbędnych do zapewnienia łączności w najważniejszych relacjach /z przełożonym i oddziałami pierwszego rzutu/, a przede wszystkim środków łączności wymagających dłuższego czasu rozwijania, jak: CRD K-4, AŁD-3, 1-2 stacje radioliniowe, aparatownie łączności utajnionej i co najmniej 1 radiostacja KF średniej mocy.

Nie należy jednak uzależniać czasu przejścia sztabu związku w nowy rejon od czasu gotowości łączności w tym rejonie, powoduje to bowiem opóźnienie przesunięcia SD i oderwanie się dowódcy i sztabu od wojsk.

Łączność z grupą rekonesansową /wysuniętym rzutem węzła łączności/ zapewnia się za pomocą środków radiowych i radiotelefonicznych. Dzięki temu sztab związku może być informowany o stanie dróg, ewentualnym zagrożeniu oraz wy-

nikach rekonesansu. W razie zmiany decyzji co do rejonu rozmieszczenia SD można przekazać grupie rekonesansowej zadanie rozpoznania nowego rejonu.

Sposoby przesuwania punktów dowodzenia /WSD i SD/ dywizji zostaną omówione niżej:

Pierwszy sposób: gdy tempo natarcia wojsk wynosi 4-6 km na godzinę, SD i WSD przesuwa się z zasady w różnym czasie. Podczas gdy jeden z punktów dowodzenia przesuwa się do przodu, w tym czasie z drugiego powinno być realizowane dowodzenie wojskami. W ten sposób zachowuje się ciągłość łączności.

Drugi: gdy tempo natarcia wojsk wynosi 10 km na godzinę i więcej, SD i WSD należy przesuwać jednocześnie, z tym jednak, że WSD powinno stale znajdować się w zasięgu środków radiowych i radiotelefonicznych oddziałów pierwszego rzutu dywizji. Dzięki temu będzie zachowana ciągłość łączności. Odległość pomiędzy WSD i SD również nie powinna przekraczać zasięgu środków radiowych w ruchu.

Trzeci: gdy grupa dowodzenia WSD dowodzi wojskami na pomocniczym kierunku i musi się przesuwać niezależnie od stanowiska dowodzenia, to w tym wypadku do nowego rejonu rozmieszczenia SD wysuwa się grupę dowodzenia dowódcy dywizji, tak aby mogła ona kontynuować samodzielnie dowodzenie do czasu przybycia do tego rejonu całości sztabu.

Czwarty sposób polega na łączeniu różnych sposobów przesuwania punktów dowodzenia. Na przykład w niektórych wypadkach dowódca dywizji z niezbędną grupą oficerów może wysunąć się śmigłowcem do przodu i do czasu przejścia SD

w nowy rejon kierować działaniem wojsk wykorzystując środki łączności znajdujące się na śmigłowcu. Niekiedy może się okazać celowe wykorzystanie śmigłowców do przewiezienia do nowego rejonu rozmieszczenia SD części oficerów sztabu, którzy wykorzystując wysłane tam wcześniej siły i środki łączności mogą zebrać wiadomości o położeniu wojsk do czasu przybycia dowódcy i szefa sztabu z pozostałą częścią sztabu.

Czynnikiem sprzyjającym utrzymaniu ciągłej łączności jest zameldowanie na czas sztabowi przełożonemu oraz poinformowanie sztabów podległych i współdziałających o rejonach kolejnego rozmieszczenia odnośnego punktu dowodzenia /głównie SD/, terminach i marszrutach jego przesunięcia, miejscach przystanków w czasie przesuwania /w celu zebrania informacji/, a także o czasie przybycia dowódcy i sztabu w nowy rejon punktu dowodzenia.

Długość pracy punktów dowodzenia w określonym rejonie zależy od aktualnej sytuacji bojowej i wynikających stąd potrzeb dowodzenia i łączności oraz czasu potrzebnego na rozwinięcie niezbędnych środków i urządzeń łączności.

Uwzględniając powyższe, punkty dowodzenia dywizji mogą pracować z krótkich i dłuższych przystanków oraz po pełnym ich rozwinięciu.

Praca z krótkich przystanków będzie się odbywała głównie przy szybkim tempie natarcia, gdy punkty dowodzenia dywizji będą musiały bardzo często zmieniać położenie. Zatrzymanie się odnośnego punktu dowodzenia na krótki okres czasu będzie podyktowane potrzebą poprawienia warunków łączności dla dokonania wymiany informacji.

Kolumna danego punktu dowodzenia zatrzymuje się na

poboczu drogi w miejscu posiadającym dobre warunki maskowania. Poszczególne pojazdy pozostają w kolumnie marszowej w porządku ustalonym na czas przesunięcia. Środki radiowe i radiotelefoniczne będące w kolumnie pracują przy wykorzystaniu anten prętowych /teleskopowych/. Radiostacje KF średniej mocy należy zatrzymać w pewnej odległości od innych pracujących środków radiowych i w miarę potrzeby stosować zdalne sterowanie nadajnikami. Czas pracy punktu dowodzenia z krótkiego przystanku nie powinien przekraczać 30-45 minut, co powinno wystarczyć na wykonanie najniezbędniejszych czynności w zakresie dowodzenia wojskami. Praca z krótkich przystanków będzie charakterystyczna szczególnie dla WSD dywizji.

Praca punktów dowodzenia z dłuższych przystanków może się odbywać przy tempie natarcia wojsk 4-6 km/godz. W tym wypadku czas pracy nie powinien być krótszy jak 2-2,5 godziny. Jest to uwarunkowane możliwością rozwinięcia węzła łączności w ograniczonym zakresie /rozwinięcie centrali radiowej dalekosiężnej, stacji radioliniowych, anten radiostacji zwiększających zasięg łączności oraz wykonanie niektórych połączeń kablowych/. Dla stworzenia takich warunków celowe jest wcześniejsze wysłanie do danego rejonu niezbędnych sił i środków łączności.

Podczas pracy na dłuższym przystanku należy dążyć do tego, aby dowódca i szef sztabu mogli pracować wspólnie i mieć w pobliżu wydział operacyjny, rozpoznawczy oraz niektórych szefów rodzajów wojsk. Niektóre stacje i urządzenia węzła łączności /głównie radiostacje KF średniej mocy, stacje radioliniowe itp./ rozmieszcza się w pobliżu kolumny SD w miejscach zapewniających rozwinięcie odpowiednich typów anten.

Praca z dłuższych przystanków będzie typowym zjawiskiem dla SD i WSD w następujących sytuacjach: podczas odpierania silnych kontrataków i przeciwwuderzeń nieprzyjaciela; w razie napotkania na silny opór nieprzyjaciela i zahamowania tempa natarcia; w czasie trwania boju spotkaniowego, zwłaszcza w wypadku niekorzystnego rozwoju sytuacji itp.

Punkt dowodzenia w warunkach pełnego rozwinięcia może pracować: w rejonie wyjściowym do natarcia; po wyjściu wojsk na rubież zadania dnia dywizji i w razie nieprowadzenia działań nocnych; w wypadku wyjścia wojsk z walki w celu uzupełnienia, odpoczynku, dezaktywacji, działania w drugim rzucie ugrupowania operacyjnego itp.

Podczas pracy w warunkach pełnego rozwinięcia wszystkie elementy punktu dowodzenia rozmieszcza się w sposób rozśrodkowany. Rozmieszczenie autobusów sztabowych, wozów dowodzenia i innych pojazdów grupy dowodzenia powinno zapewniać dogodne warunki pracy oraz możliwość szybkiego zwinięcia danego punktu dowodzenia. W tym wypadku węzeł łączności należy rozwijać w pełnym zakresie, co pozwoli na skuteczniejsze i sprawniejsze wykorzystanie środków łączności przez oficerów sztabu. Niezbędne siły i środki łączności należy obowiązkowo wysyłać wcześniej do tego rejonu, by po jego rozpoznaniu można było, jeszcze do czasu przyjazdu dowódcy i sztabu, rozwinąć podstawowe elementy węzła łączności.

Wychodząc z założenia, że najlepsze warunki dowodzenia i łączności istnieją podczas pracy punktu dowodzenia na postoju, należy dążyć do tego, aby czas jego przesuwania ograniczyć do minimum oraz jak najszybciej zorganizować dowodzenie z nowego rejonu rozmieszczenia tego

punktu. Kolumnę punktu dowodzenia powinno się przesuwać z maksymalną szybkością, bez żadnych zatrzymań na trasie.

W celu zapewnienia sprawnej organizacji zwijania, przesuwania i rozwijania punktu dowodzenia należy mieć wcześniej opracowane schematy jego ugrupowania zarówno w ruchu, jak i na postoju. Każdy pojazd powinien mieć swój kolejny numer i zawsze zajmować wyznaczone mu miejsce w kolumnie i w rejonie rozwinięcia. Jest rzeczą pożądaną, aby raz ustalony sposób ugrupowania i technika przesuwania punktu dowodzenia nie były zmieniane bez specjalnej konieczności.

Przestrzeganie określonego porządku rozmieszczenia pojazdów w kolumnie ma istotne znaczenie nie tylko podczas zatrzymywania się SD, ale także z punktu widzenia pracy środków łączności w ruchu. Rozmieszczenie środków łączności w kolumnie powinno umożliwiać skuteczną pracę oraz efektywne ich wykorzystanie przez dowódcę i oficerów sztabu.

Kolumna stanowiska dowodzenia dywizji, chociaż stanowi zwartą całość, powinna składać się z trzech zasadniczych członów. W pierwszym członie powinny się znajdować pojazdy grupy dowodzenia dowódcy dywizji. Chodzi o to, że grupa ta w każdej chwili może "oderwać się" od sztabu i udać się samodzielnie do nowego rejonu SD lub do rejonu WSD. W drugim członie powinny się znajdować wszystkie pojazdy sztabu dywizji, które stanowią miejsca pracy na wypadek zatrzymania się kolumny. Trzeci człon stanowi grupa zabezpieczenia SD, która może się przesuwać w odległości kilku kilometrów /2-3 km/ za kolumną sztabu.

Pojazdy, na których są umieszczone środki radiowe

zapewniające łączność w ruchu, należy rozmieszczać wzdłuż całej kolumny punktu dowodzenia w odległościach pozwalających uniknąć wzajemnych zakłóceń. Dotyczy to przede wszystkim krótkofalowych radiostacji średniej mocy, które mogą ponadto zakłócać pracę radiostacji UKF i radiotelefonów.

Na czole kolumny powinno się znajdować - oprócz punktu wymiany poczty polowej /z radiostacją typu lotniczego/ - kilku łączników ze środkami lokomocji w gotowości do przyjęcia dokumentów, a także umożliwienia lądowania śmigłowców w pobliżu kolumny sztabu.

Urządzenia /aparatury/ łączności, które nie są wykorzystane do pracy w ruchu, lecz przewiduje się ich rozwijanie na przystankach, powinny się przesuwać w ogonie kolumny sztabu. Pozostałe środki i urządzenia łączności mogą się znajdować w kolumnie grupy zabezpieczenia w składzie tyłowego rzutu batalionu łączności.

W wozach dowodzenia i samochodowych radiostacjach KF średniej mocy powinni się znajdować odpowiedzialni oficerowie sztabu, którzy mogliby odbierać i przekazywać niezbędne informacje w ruchu.

W celu zapewnienia wymiany informacji pomiędzy oficerami znajdującymi się w poszczególnych pojazdach należy organizować łączność radiową kolumny punktu dowodzenia /WSD i SD/ wykorzystując do tego celu radiostacje UKF i radiotelefony umieszczone w wozach dowodzenia, wozach sztabowych i aparaturowniach łączności.

W okresie organizacji natarcia sztab dywizji na podstawie wytycznych dowódcy planuje rozmieszczenie punktów dowodzenia, sposób i przewidywane terminy ich przesuwania w toku natarcia, ustala terminy i tryb składania meldunków

przez podwładnych oraz określa kto, kiedy i w jaki sposób powinien zbierać informacje o sytuacji taktycznej.

Przedsięwzięcia w zakresie rozmieszczania i przesuwania punktów dowodzenia planują i rozwiązują w zasadzie dwa wydziały sztabu dywizji: operacyjny i łączności. Wydział operacyjny spełnia zasadniczą rolę w zakresie organizacji rozmieszczania i przesuwania SD i WSD dywizji. Natomiast wydział łączności zabezpiecza pracę tych punktów dowodzenia pod względem łączności. Z tych też względów między tymi wydziałami musi istnieć ścisła współpraca i sukcesywna wymiana informacji w tym zakresie.

Niezbędne dane dotyczące rozmieszczenia i przesunięcia punktów dowodzenia oraz zapewnienia ciągłej łączności podczas ich przesuwania ujmuje się na mapie decyzji dowódcy dywizji /dane dotyczące rejonów rozmieszczenia punktów dowodzenia/, na mapie roboczej szefa wydziału operacyjnego, na mapie roboczej szefa łączności oraz innych dokumentach łączności.

Niezależnie od tego sztab dywizji powinien posiadać opracowane na stałe pomocnicze dokumenty określające porządek zwijania, przesuwania i rozwijania punktów dowodzenia. Do tych dokumentów można zaliczyć: instrukcję określającą sposoby rozwijania i przesuwania SD i WSD oraz podział obowiązków w tym zakresie; schemat /dwa-trzy warianty/ rozmieszczenia elementów SD /WSD/ oraz skład sił ochronny i obrony tych punktów dowodzenia; schemat ugrupowania kolumny marszowej dowódcy i sztabu dywizji podczas przesuwania do kolejnego rejonu rozmieszczenia SD /WSD/; grafik wymiany informacji.

Ponadto, aby usprawnić przekazywanie przez tech -

niczne środki łączności informacji dotyczących rejonów rozmieszczenia i przesuwania punktów dowodzenia, powinny być zawczasu ustalone jednolite sygnały, które podaje się do wiadomości zainteresowanym dowódcom i sztabom.

Dokumenty te należy okresowo uaktualniać w zależności od zmian zachodzących w danych wyjściowych, które stanowiły podstawę do ich opracowania.

II. ZAŁOŻENIA DO TEMATU: ZAPEWNIENIE CIĄGŁOŚCI ŁĄCZNOŚCI PODCZAS PRZESUWANIA PUNKTÓW DO- WODZENIA DYWIZJI W NATARCIU"

Mapy 1 : 100 000

N-32-71,72,83,84,95,96,107,108

N-33-61,62,73,74,85,86,97,98

I.

a/ "ZACHODNI" o świcie 4.9 rozpoczęli działania wojenne, wykonując zmasowane uderzenia jądrowe na terytorium NRD. Do godzin południowych 5.9 wojska Północnej Grupy Armii opanowały póln.-zach. część terytorium NRD, wciągając się na głębokość 80-100 km.

b/ Wojska rzutu osłonowego "WSCHODNICH" prowadzą działania obronne na kierunkach:

- LUDWIGSLUST, TETEROW;

- WITTENBERGE, TEMPLIN.

Oddziały 82 DZ/R/ z trudem opóźniają natarcie npla na kierunku: LUDWIGSLUST, GISTROW.

c/ 1 A /4,9 DZ, 12, 13 DPanc/ przegrupowuje się w rejon wyjściowy: LAAGE, TEMPLIN, /wył/ SZCZECIN w gotowości przejścia do operacji zaczepnej w godzinach rannych 6.9 w pasie: LAAGE, BATZOW, STERNBERG, /wył/ GRIVITZ, HAGENOW; SCHWEDT, TEMPLIN, RAJNSBERG, KYRITZ, HAWELBERG, wykonując główne uderzenie w kierunku: TETEROW, PARCHIM, LENZEN, UELZEN, NEUENKIRCHEN. We współdziałaniu z GO "JUTLANDIA" rozbija główne siły 1 KA/N/ oraz podchodzące odwody i w 3-4 dniu operacji opanowuje rejon: /wył/ HAM-

BURG, NEUENKIERCHEN, wsch. CELLE. Częścią sił uderza w kierunku: MIROW /0654/, KIRIC /7024/ i wspólnie z 5 A izoluje zgrupowanie npla w rejonie ptn. BERLIN.

Od 5.9 1 A zostały podporządkowane 82, 83 dywizje zmechanizowane.

d/ 4 DZ /ćwicząca/ przegrupowała się w rejon wyjściowy: ZYLCE, LAAGE, TETEROW, DEMIN, który głównymi siłami osiągnęła w godzinach wieczornych 5.9. W toku przegrupowywania dywizji, o 11.40 5.9 nieprzyjaciel wykonał naziemne uderzenie jądrowe na 11 pz, który został wyłączony ze składu 4 DZ. Na jego miejsce został dowódcy 4 DZ przydzielony 118 pz /z 81 DZ/.

O godz. 12.00 5.09 dowódca 4 DZ otrzymał ze sztabu armii następujące zadanie:

4 DZ z 118 pz, 1 ABAA /bez 3 i 4 d/, 2/82 pa, 1 kld 1 ABSap z rejonu wyjściowego ZYLCE, LAAGE, TETEROW, DEMIN o świcie 6.9 wejść do bitwy z rubieży: SZTERNBERG, GOLDBERG. W zadaniu bliższym uderzeniem w kierunku GUSTROW, NOJSZTAD rozbić siły główne 6 DZ npla i opanovać rejon: BANCKOW /3666/, /wył/ LYBLOW /2262/, GROSS LASZ /1468/, BLIEVENSTORF /1876/, po czym nacierając w kierunku NOJSZTAD, LEUSSOW rozbić podchodzące odwody npla i do końca dnia opanovać rejon: HOORT /3056/, GROSS KRAMS /1450/, NIENDORF /0250/, ELDENA /0260/. W dniu następnym nacierać w kierunku LUDWIGSLUST, BEVENSEN /8404/.

Na prawo 14 DZ przechodzi do natarcia o świcie 6.09, wykonując główne uderzenie w kierunku: NOJKLOSTER /7476/, GADEBUSZ /5440/, rozbija oddziały npla

na kierunku natarcia i do końca dnia opanowuje rejon:
UPAL /8846/, GADEBUSZ /5440/, PLATE /3866/.

Na lewo 9 DZ z rejonu wyjściowego ALTENTREPTOW,
NOJBRANDENBURG, WOLDEG, SZTRASBURG wchodzi
do bitwy o świcie 6.09, wykonując główne uderzenie w
kierunku: DAMEROW /4012/, MARNITZ, LENZEN, rozbija
wojska nieprzyjaciela w nakazanym pasie natarcia i do
końca dnia opanowuje rejon: MARNITZ /1494/, PUTLIC,
MASSOW /1228/. W dniu następnym jest w gotowości do
natarcia w kierunku PUTLIC, ARENDOSSE.

82 DZ po wejściu do bitwy 4 i 9 DZ przechodzi do
odvodu dowódcy 1 armii.

Aby unieemożliwić uchwycenie przez npla nakazanej
rubieży wejścia 4 DZ do bitwy, dowódca dywizji w go-
dzinach wieczornych 5.09 wprowadził 118 pz do walki
z zadaniem utrzymania do świtu 6.9 rubieży: SZTERN-
BERG, HOHEN PRITZ, /wył/ TECHENTIN.

Decyzja dowódcy 4 DZ dotycząca natarcia - patrz
szkic /załącznik nr 1/.

II.

a/ 4 batalion łączności częścią swych sił i środków roz-
winął i eksploatuje węzeł łączności SD 4 DZ w rejonie
KLEVERHOF /7450/ oraz węzeł łączności KSD 4 DZ w
rejonie NEUBAUHOF /7660/.

Na węźle łączności SD 4 DZ rozwinięto:

- 1 aparatunię CRDK-4 /nr 1/;
- 1 aparatunię AŁD-3 /nr 1/;
- 2 stacje radioliniowe R-405 /nr 503, 102/;
- 4 wozy dowodzenia /w tym stacje radioliniowe nr 32,
35, 37/;

- 3 radiostacje R-118 BMZ;
- 1 wojskową stację pocztową;
- 22 aparaty telefoniczne;
- 8 kabli PKA;
- 2,5 kabla TTWK 5 x 2.

Pozostałe siły i środki 4 batalionu łączności są w gotowości do wykonywania zadań.

- b/ Łączność radiowa i radioliniowa dowództwa i sztabu 4 DZ do natarcia została zorganizowana zgodnie z treścią dokumentów planu łączności /załącznik nr 2 i 3/.

Uruchomienie tej łączności według nowych danych zakłada się o 3,00 6.9.

III.

Dane dodatkowe:

- a/ Organizacja i wyposażenie dowództwa i sztabu dywizji, kompanii ochrony i regulacji ruchu oraz batalionu łączności według etatów ćwiczebnych Sztabu Gen. WP na rok 1972.
- b/ W ugrupowaniu bojowym związków taktycznych 1 KA/N/ nieprzyjaciela znajdują się urządzenia zakłócające umieszczone na transporterach, które prowadzą okresowo zakłócenia na wybranych częstotliwościach UKF w zakresie 20-23 MHz i 38-42 MHz.

Stwierdzono grupy środków zakłócających nieprzyjaciela w rejonach PLATE /3864/ i KUMMER /1258/. W rejonach PAMPOW /4056/, BLIEVENSTORE /1876/ i pld. HAGENOW /2246/ stwierdzono pola antenowe charakterystyczne dla namierników radiowych.

c/ 4 DZ ma rozpocząć natarcie o 6.00 6.9.

IV.

Praca do wykonania:

W roli szefa wydziału operacyjnego i szefa łączności 4⁺DZ opracować:

- plan przesunięcia punktów dowodzenia /WSD i SD/ dywizji oraz węzłów łączności tych punktów dowodzenia;
- instrukcję określającą sposoby rozwijania i przesuwania punktów dowodzenia dywizji;
- schemat rozmieszczenia elementów SD dywizji /w tym również węzła łączności/ oraz skład sił i środków przewidzianych do ochrony i obrony tego punktu dowodzenia;
- schemat ugrupowania kolumny marszowej stanowiska dowodzenia dywizji;
- grafik wymiany informacji.

Załączniki do załozenia:

1. Decyzja dowódcy 4 DZ dotycząca natarcia.
2. Schemat łączności radiowej 4 DZ w natarciu.
3. Ideowy schemat łączności radiolinowej 4 DZ w natarciu.

Wydrukowano w 500 egz.

Egz. 1-500 Kanc. Tajna
rozestano wg rozdz.

Wyk.: Zespól oficerów

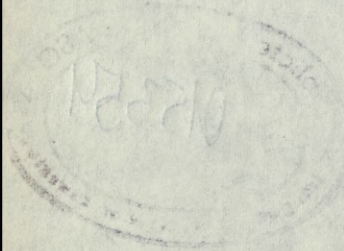
Druk: PK.dn.2.02.1972 r.

Nr ks. 0185/0341/ww.

88h105

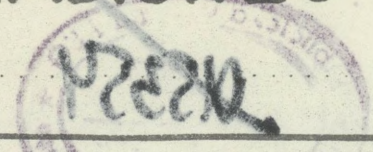
BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Dziedziny Historii Sześciu
Nr ewid. 39824

ZATWIERDZAM
Szef Sztabu 4 DZ
Dnia

SCHEMAT ŁĄCZNOŚCI RADIOWEJ

4DZ w natarciu na 6.9

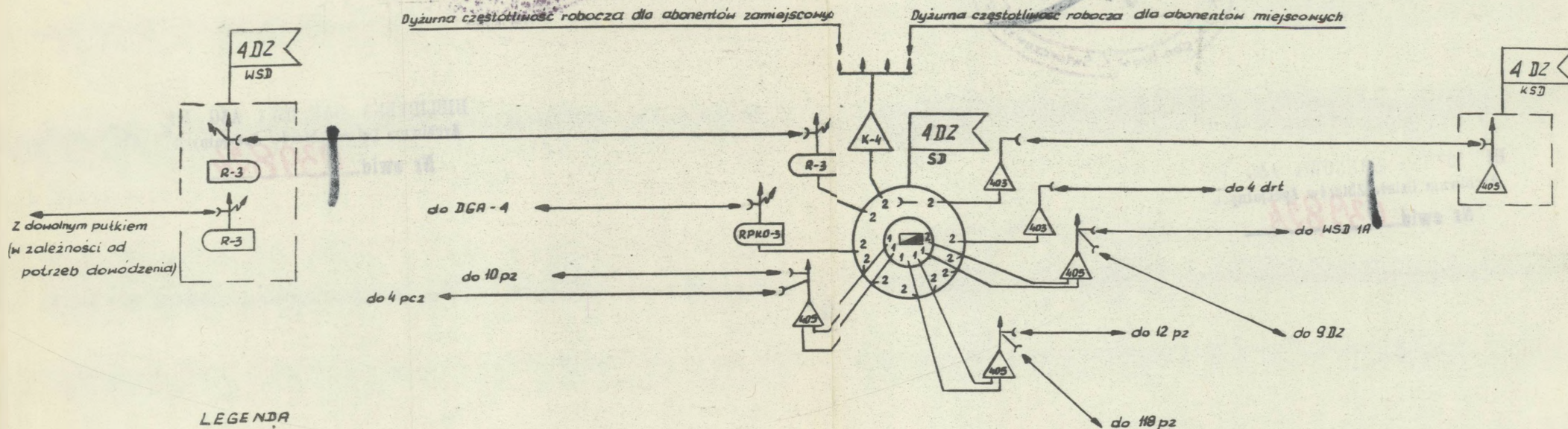

Nr sieci lub kier	Nazwa sieci lub kierunku rad	1A			4DZ				Podległe oddziały													Inne związki, oddziały i podobdziały							
		WSD	SD	KSD	WSD	SD		SD	KSD	10 pz	12 pz	11Bz	4 pcz	3/12 pz	4 drt	DGA-4	DPanc	OZap	OJn2	OZR-1	OZR-2		4 paplot	21 paplot					
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25					
50	Sieć rad. dcy. 1A																												
51	Kier. rad. na wypr. rst. z sieci Nr 50																												
52	Sieć radiowa dcy 1A																												
53	Sieć rad. Sztabu 1A																												
54	Kier. rad. dalekopis. na wypr. rst. z sieci nr 53																												
55	Sieć rad. Szefa WR i A 1A																												
56	Sieć rad. Szefa WR i A 1A (na okres zmas. uderzenia)																												
57	Sieć rad. Szefa wojsk OPL																												
61	Sieć rad. dow. pow. 3 DLSzR																												
82	Sieć rad. dow. pow. 7 plsz																												
83	Sieć rad. takt. ort. rozp. pow.																												
84	Sieć rad. WSD 3 DLSzR dow. pow. RPWN																												
86	Sieć rad. dow. pow. 2 DLM																												
87	Sieć rad. dow. pow. 3 plm																												
88	Sieć rad. wspolodz. LM																												
89	Kier. rad. meldow. RPWN 4D																												
59	Sieć rad. powiad. PRT wojsk OPL 1A																												
60	Sieć rad. lotn. łączn. 1A																												

JEDYNY SCHEMAT ŁĄCZNOŚCI RADIOWEJ 4 DZ W NATARCIU (w dniu 6 9)

Załącznik Nr 3
do części drugiej

TAJNE
Eqz. nr

LEGENDA

1. Włk WSD 4DZ może być wzmocniony środkami radioliniowymi grupy dowodzenia dowódcy dywizji
2. W poszczególnych położeniach Włk SD 4DZ planuje się dokonywanie manewru posiadanymi środkami radioliniowymi - zgodnie z aktualnymi potrzebami dowodzenia

Numeracja stacji radiowych

Pododdział	R-405	R-405 z R Włk-1	R-403	R-403 z woźów dowodzenia
4 bt	101	104	105	Włk dcy - 21
	102			Włk szefa sztabu - 32
	103			Włk zast. dcy - 33
b dowodz. szefa AD			106	Włk szefa wyd. oper - 34
			107	Włk szefa wyd. rozp - 35
Przydzielone z 1 brl armii	502			Włk kwat. - 36
	503			RPKO-3 szefa AD - 37

Włk. w 500 002
Eqz. nr. 1-500 BT.
Włk. Zesp. Ofic.
Poz. nr. 0343/11W

